

Inhoudsopgave hoofdstuk 2

<i>Afdeling 1 Orde en veiligheid op de weg</i>	1
Paragraaf 1 Bestrijding van ongeregelheden	1
Paragraaf 2 Betogingen	2
Paragraaf 3 Verspreiden van gedrukte stukken	3
Paragraaf 4 Vertoningen e.d. op de weg	3
Paragraaf 5 Bruikbaarheid van de weg	3
Paragraaf 6 Veiligheid van de weg	5
<i>Afdeling 2 Toezicht op evenementen</i>	6
<i>Afdeling 3 Toezicht op openbare inrichtingen</i>	8
Paragraaf 1 Toezicht op horecabedrijven.....	8
Paragraaf 2 Toezicht op speelgelegenheden	10
<i>Afdeling 4 Maatregelen tegen overlast en baldadigheid</i>	11
<i>Afdeling 5 Bepalingen ter bestrijding van heling van goederen</i>	15
<i>Afdeling 6 Vuurwerk</i> 16	
<i>Afdeling 7 Drugsoverlast</i>	17
<i>Afdeling 8 Veiligheidsrisicogebieden</i>	17
<i>Afdeling 9 Bestuurlijke ophouding</i>	18
<i>Afdeling 10 Cameratoezicht op openbare plaatsen</i>	18
Toelichting Hoofdstuk 2 Openbare orde	18
<i>Afdeling 1 Orde en veiligheid op de weg</i>	18
Paragraaf 1 Bestrijding van ongeregelheden	19
Paragraaf 2 Betogingen	20
Paragraaf 3 Verspreiden van gedrukte stukken	20
Paragraaf 4 Vertoning e.d. op de weg	20
Paragraaf 5 Bruikbaarheid van de weg	21
Paragraaf 6 Veiligheid op de weg	23
<i>Afdeling 2 Toezicht op evenementen</i>	25
<i>Afdeling 3 Toezicht op openbare inrichtingen</i>	27
Paragraaf 1 Toezicht op horecabedrijven.....	27
Paragraaf 2 Toezicht op speelgelegenheden	30
<i>Afdeling 4 Maatregelen tegen overlast en baldadigheid</i>	31
<i>Afdeling 5 Bepalingen ter bestrijding van heling van goederen</i>	34
<i>Afdeling 6 Vuurwerk</i> 36	
<i>Afdeling 8 Veiligheidsrisicogebieden</i>	37

Afdeling 1 Orde en veiligheid op de weg

Paragraaf 1 Bestrijding van ongeregelheden

Artikel 2.1.1.1 Samenschooling en ongeregelheden

1. Het is verboden op de weg zich samen met anderen te begeven naar of al dan niet samen met anderen deel te nemen aan een samenschooling, onnodig op te dringen of door uitdagend gedrag aanleiding te geven tot wanordelijkheden.
2. Een ieder, die op de weg aanwezig is bij enig voorval, waardoor er wanordelijkheden ontstaan of dreigen te ontstaan of bij een tot toeloop van publiek aanleiding gevende gebeurtenis, waardoor er wanordelijkheden ontstaan of dreigen te ontstaan dan wel zich bevindt in of aanwezig is bij een samenschooling, is verplicht op een daartoe strekkend bevel van een ambtenaar van politie zijn weg te vervolgen of zich in de door hem aangewezen richting te verwijderen.
3. Het is verboden zich te begeven of te bevinden op terreinen, wegen of weggedeelten, wanneer deze door of vanwege het bevoegd gezag in het belang van de openbare veiligheid of ter voorkoming van wanordelijkheden zijn afgezet.
4. De burgemeester kan ontheffing verlenen van het in het derde lid gestelde verbod.

5. Het bepaalde in de voorgaande leden geldt niet voor betogingen, vergaderingen en godsdienstige en levensbeschouwelijke samenkomsten als bedoeld in de Wet openbare manifestaties.

Artikel 2.1.1.2 Verwijderingsbevel

1. Een ieder is verplicht op een daartoe strekkend bevel, schriftelijk gegeven door de burgemeester in het belang van de openbare orde, zich te verwijderen en zich verwijderd te houden, uit een door de burgemeester aangewezen gebied, gedurende de tijd in het bevel genoemd.
2. Een bevel als bedoeld in het eerste lid is slechts geldig gedurende een in het bevel genoemde periode van ten hoogste 8 dagen.
3. De burgemeester beperkt het in het eerste lid genoemde verbod, indien dat in verband met de persoonlijke omstandigheden van betrokkenen noodzakelijk is.

Artikel 2.1.1.3 Verbod om voorwerpen mee te voeren

Het is verboden om voorwerpen mee te voeren waarvan redelijkerwijs kan worden aangenomen dat deze bedoeld zijn om de orde te verstoren.

Artikel 2.1.1.4 Verbod vernielen en beschadigen

Het is verboden om tezamen met anderen gebouwen, verkeersmeubilair en straatmeubilair te vernielen of te beschadigen.

Artikel 2.1.1.5 Verplichte route voetbalsupporters

1. Al degenen die behoren tot de supportersaanhang van een bezoekende betaald voetbalclub en dat door bijvoorbeeld kleding, uitrusting, gedragingen of anderszins kenbaar maken en in het bezit zijn van een geldig toegangsbewijs voor de te bezoeken wedstrijd zijn verplicht in omstandigheden als bedoeld in artikel 175 van de Gemeentewet om hun weg naar het stadion te vervolgen zodra ze de gemeente bereiken.
2. Al degenen die behoren tot de supportersaanhang van een bezoekende betaald voetbalclub en dat door bijvoorbeeld kleding, uitrusting, gedragingen of anderszins kenbaar maken zijn verplicht in omstandigheden als bedoeld in artikel 175 van de Gemeentewet om direct na afloop van de wedstrijd te vertrekken uit de gemeente.
3. Al degenen die behoren tot de supportersaanhang van een bezoekende betaald voetbalclub en dat door bijvoorbeeld kleding, uitrusting, gedragingen of anderszins kenbaar maken en niet in het bezit zijn van een geldig toegangsbewijs voor de wedstrijd alsmede op een of andere wijze de openbare orde verstoren of dreigen te verstoren dan wel racistisch gedrag vertonen of racistische uitlatingen doen zijn verplicht zich in omstandigheden als bedoeld in artikel 175 van de Gemeentewet op eerste aanzegging van de politie buiten de gemeentegrenzen te begeven in de door de politie aan te geven route en richting, behalve indien zij woonachtig zijn in Zwolle.

Paragraaf 2 Betogingen

Artikel 2.1.2 Kennisgeving betogingen en samenkomsten op openbare plaatsen

- a. Hij die het voornemen heeft op een openbare plaats een betoging te houden, geeft daarvan voor de openbare aankondiging en ten minste 96 uur voordat de betoging wordt gehouden, schriftelijk kennis aan de burgemeester.
- b. De kennisgeving bevat:
 - a. naam en adres van degene die de betoging houdt;
 - b. het doel van de betoging;

- c. de datum waarop de betoging wordt gehouden en het tijdstip van aanvang en beëindiging;
 - d. de plaats en, voor zover van toepassing, de wijze van samenstelling;
 - e. voor zover van toepassing, de route en de plaats van beëindiging;
 - f. maatregelen die degene die de betoging houdt zal treffen om een regelmatig verloop te bevorderen.
- c. Hij die de kennisgeving doet, ontvangt daarvan een bewijs waarin het tijdstip van de kennisgeving is vermeld.
- d. Indien het tijdstip van de schriftelijke kennisgeving valt op een vrijdag na 12.00 uur, een zaterdag, een zondag of een algemeen erkende feestdag, wordt de kennisgeving geacht te zijn gedaan op de eerst volgende werkdag om 08.00 uur.
- e. De burgemeester kan in bijzondere omstandigheden de in het eerste lid genoemde termijn verkorten en een mondelinge kennisgeving in behandeling nemen.

Paragraaf 3 Verspreiden van gedrukte stukken

Artikel 2.1.3.1 Beperking aanbieden e.d. van geschreven of gedrukte stukken of afbeeldingen

1. Het is verboden gedrukte of geschreven stukken of afbeeldingen onder publiek te verspreiden dan wel openlijk aan te bieden, aan te bevelen of bekend te maken op of aan door het college aangewezen wegen of gedeelten daarvan.
2. Het college kan de werking van het in het eerste lid gestelde verbod beperken tot aan te duiden dagen en uren.
3. Het in het eerste lid bepaalde geldt niet voor het huis-aan-huis verspreiden of het aan huis bezorgen van de in het eerste lid bedoelde gedrukte of geschreven stukken en afbeeldingen.
4. Het college kan ontheffing verlenen van het in het eerste lid gestelde verbod.

Paragraaf 4 Vertoningen e.d. op de weg

Artikel 2.1.4.1 Feest, muziek en wedstrijd e.d.

(Vervallen)

Artikel 2.1.4.1A Straat en buurtbarbecue

(Vervallen)

Artikel 2.1.4.2 Dienstverlening

(Vervallen)

Artikel 2.1.4.3 Straatartiest

1. Het is verboden ten behoeve van publiek als straatartiest, straatmuzikant, straatfotograaf, tekenaar, filmoperator of gids op te treden op of aan door de burgemeester aangewezen wegen of gedeelten daarvan.
2. De burgemeester kan de werking van het verbod beperken tot bepaalde dagen en uren.
3. De burgemeester kan ontheffing verlenen van het verbod.

Paragraaf 5 Bruikbaarheid van de weg

Artikel 2.1.5.1 Voorwerpen of stoffen op, aan of boven de weg

1. Het is verboden de weg of een weggedeelte anders te gebruiken dan overeenkomstig de publieke functie daarvan, als:

- a. Het beoogde gebruik schade toebrengt aan de weg, gevaar oplevert voor de bruikbaarheid van de weg of voor het doelmatig en veilig gebruik daarvan, dan wel een belemmering kan vormen voor het doelmatig beheer en onderhoud van de weg;
 - b. Van het beoogde gebruik niet tenminste 3 werkdagen voorafgaand aan het gebruik melding is gedaan aan het college op een door het college vastgesteld meldingsformulier.
2. Het verbod van het eerste lid geldt niet voor:
- a. evenementen als bedoeld in artikel 2.2.1;
 - b. standplaatsen als bedoeld in artikel 5.2.3.1;
 - c. terrassen als bedoeld in artikel 2.3.1.2. vijfde lid;
 - d. uitstallingen, verwijsborden en reclameobjecten die in overeenstemming met de 'Beleidsregel reclame' zijn geplaatst;
 - e. vlaggen, wimpels of vlaggenstokken, voor zover zij geen gevaar of hinder kunnen opleveren voor personen of goederen en niet voor commerciële doeleinden worden gebruikt;
 - f. voorwerpen of stoffen, die noodzakelijkerwijs kortstondig op de weg gebracht worden in verband met het laden en lossen ervan, mits geen schade wordt toegebracht aan de weg, het geen gevaar of belemmering vormt, en de voorwerpen of stoffen onmiddellijk na beëindiging van het laden en lossen, in elk geval voor zonsondergang, van de weg verwijderd worden en de weg hiervan gereinigd is;
 - g. voorwerpen of stoffen waarop gedachten of gevoelens worden geopenbaard, voor zover deze geen schade toebrengen aan de weg of geen gevaar of belemmering vormen
 - h. voor zover in het daarin geregelde onderwerp wordt voorzien door de Woningwet, de Wet beheer rijkswaterstaatwerken, artikel 5 van de Wegenverkeerswet of het Provinciaal wegenreglement.

Artikel 2.1.5.2 Aanleggen, beschadigen en veranderen van een weg

1. Het is verboden zonder vergunning van het college een weg aan te leggen, de verharding daarvan op te breken, in een weg te graven of te spitten, aard of breedte van de wegverharding te veranderen of anderszins verandering te brengen in de wijze van aanleg van een weg.
2. Voor de toepassing van het eerste lid wordt onder weg verstaan hetgeen artikel 1 van de Wegenverkeerswet 1994 daaronder verstaat, alsmede alle niet-openbare ontsluitingswegen van gebouwen.
3. Het verbod geldt niet voor het Rijk, de provincie, de gemeente of het waterschap bij het uitvoeren van zijn/haar publiekrechtelijke taak
4. Het verbod geldt voorts niet voor zover in het daarin geregelde onderwerp wordt voorzien door het Wetboek van Strafrecht, de Wet beheer rijkswaterstaatswerken, het Provinciaal wegenreglement, de Waterschapskeur, de Telecommunicatiewet of de daarop gebaseerde Algemene verordening ondergrondse infrastructuur.

Artikel 2.1.5.3 Maken en veranderen van een uitweg

1. Het is verboden zonder vergunning van het bevoegd gezag:
 - a. een uitweg te maken naar de weg;
 - b. van de weg gebruik te maken voor het hebben van een uitweg;
 - c. verandering te brengen in een bestaande uitweg naar de weg.
2. Onverminderd het bepaalde in artikel 1.8 kan een vergunning als bedoeld in het eerste lid worden geweigerd indien het maken of veranderen van een uitweg:
 - a. in strijd is met het bestemmingsplan;
 - b. het veilig en doelmatig gebruik van de weg aantast;
 - c. ten koste gaat van een parkeerplaats;
 - d. het openbaar groen aantast;
3. Het verbod in het eerste lid geldt niet voor zover in het daarin geregelde onderwerp wordt voorzien door de Wet beheer Rijkswaterstaatswerken, de Waterschapskeur of het Provinciaal wegenreglement

Paragraaf 6 Veiligheid van de weg

Artikel 2.1.6.1 Veroorzaken van gladheid

1. Het is verboden bij vorst of dreigende vorst water op de weg te werpen, uit te storten of te laten lopen.
2. Het verbod geldt niet voor zover in het daarin geregelde onderwerp wordt voorzien door artikel 427, aanhef en onder 4e van het Wetboek van Strafrecht of artikel 5 van de Wegenverkeerswet 1994.

Artikel 2.1.6.2 Winkelwagentjes

1. De rechthebbende op een bedrijf die winkelwagentjes ter beschikking stelt, mede ten behoeve van het vervoer van winkelwaren over de weg, is verplicht deze te voorzien van de naam van het bedrijf of van een ander herkenningsteken en de in de omgeving van dat bedrijf door het publiek op of langs de weg achtergelaten winkelwagentjes terstond te verwijderen of te doen verwijderen.
2. Het in het eerst lid bepaalde geldt niet voor zover in het daarin geregelde onderwerp wordt voorzien door de Wet milieubeheer.

Artikel 2.1.6.3 Uitzichtbelemmerende beplanting of voorwerp

(Vervallen)

Artikel 2.1.6.4 Openen straatkolken e.d.

Het is aan degene die daartoe niet bevoegd is verboden een straatkolk, rioolput, brandkraan of enigerlei andere afsluiting, die behoort tot een openbare nutsvoorziening, te openen, onzichtbaar te maken of af te dekken.

Artikel 2.1.6.5 Kelderingen, koekoeken e.d.

1. Kelderingen, koekoeken, indiepingen en andere lager dan de aangrenzende weg gelegen betreedbare delen van een bouwwerk mogen geen gevaar voor de veiligheid van de weggebruikers opleveren.
2. Het in het eerste lid bepaalde geldt niet voor zover in het daarin geregelde onderwerp wordt voorzien door artikel 427, aanhef en onder 1e of 3e, van het Wetboek van Strafrecht.

Artikel 2.1.6.6 Gevaarlijk of hinderlijk voorwerp

1. Het is verboden op, aan of boven het voor voetgangers of (brom)fietsers bestemde deel van de weg op enigerlei wijze prikkeldraad, schrikdraad, puntdraad of andere scherpe voorwerpen aan te brengen of te hebben hangen lager dan 2,2 meter boven dat gedeelte van de weg.
2. Het verbod geldt niet t.a.v. prikkeldraad, schrikdraad, puntdraad of andere scherpe voorwerpen, die op grotere afstand dan 0,25 m uit de uiterste boord van de weg, op van de weg af gerichte delen van een afscheiding zijn aangebracht.
3. Voor de toepassing van dit artikel wordt onder weg verstaan hetgeen artikel 1 van de Wegenverkeerswet 1994 daaronder verstaat.
4. Het verbod in het eerste lid bepaalde geldt niet voor zover in het daarin geregelde onderwerp wordt voorzien door artikel 5 van de Wegenverkeerswet 1994.

Artikel 2.1.6.6a Wapenverbod

1. Het is verboden op door het college aangewezen wegen en daaraan gelegen voor het publiek toegankelijke gebouwen en terreinen, messen, knuppels, slagwapens of andere voorwerpen die als wapen kunnen worden gebruikt, openlijk bij zich te dragen.
2. Het in het eerste lid gestelde verbod geldt niet voor wapens behorende tot de categorieën I, II, III en IV Wet Wapens en munitie en voorzover door het bij zich dragen van deze voorwerpen de openbare orde of veiligheid niet in gevaar komt of kan komen.

Artikel 2.1.6.7 Vallende voorwerpen

(Vervallen)

Artikel 2.1.6.8. Voorzieningen voor verkeer en verlichting

1. De rechthebbende op een bouwwerk is verplicht toe te laten dat op of aan dat bouwwerk, vanwege en overeenkomstig de aanwijzingen van het college, voorwerpen, borden of voorzieningen ten behoeve van het openbaar verkeer of de openbare verlichting worden aangebracht, onderhouden, gewijzigd of verwijderd.
2. Het college maakt van tevoren aan de rechthebbende zijn besluit bekend over te gaan tot het doen aanbrengen of wijzigen van een voorwerp, bord of voorziening als bedoeld in het eerste lid.
3. Het in het eerste lid bepaalde geldt niet voorzover in het daarin geregelde onderwerp wordt voorzien door de Waterstaatswet 1900, de Ontheeningswet of de Belemmeringenwet Privaatrecht.

Artikel 2.1.6.9 Veiligheid op het ijs

1. Het is verboden:
 - a. voor het publiek toegankelijke ijsvlakten te beschadigen, te verontreinigen, te versperren of het verkeer daarop op enige andere wijze te belemmeren of in gevaar te brengen;
 - b. bakens of andere voorwerpen ten behoeve van de veiligheid geplaatst op de onder a bedoelde ijsvlakten, te verplaatsen, weg te nemen, te beschadigen of op enige andere wijze het gebruik daarvan te verijdelen of te belemmeren.
2. het verbod geldt niet voorzover in het daarin geregelde onderwerp wordt voorzien door het Wetboek van Strafrecht of de Provinciale vaarwegenverordening

Afdeling 2 Toezicht op evenementen

Artikel 2.2.1 Begripsomschrijving

1. In deze afdeling wordt onder evenement verstaan elke voor publiek toegankelijke verrichting van vermaak, met uitzondering van:
 - a. bioscoopvoorstellingen;
 - b. markten als bedoeld in artikel 160, eerste lid, onder h Gemeentewet en artikel 5.2.4 van deze verordening;
 - c. kansspelen als bedoeld in de Wet op de kansspelen;
 - d. betogingen, samenkomsten en vergaderingen als bedoeld in de Wet openbare manifestaties;
 - e. activiteiten als bedoeld in de artikelen 2.1.4.2 en 2.3.2.1 van deze verordening;
 - f. een betaald voetbalwedstrijd als bedoeld in artikel 2.2.3.
2. Onder evenement wordt mede verstaan:
 - a. een herdenkingsplechtigheid;
 - b. een braderie;
 - c. een optocht, niet zijnde een betoging als bedoeld in artikel 2.1.2.2, op de weg;
 - d. een feest, muziek of wedstrijd op of aan de weg.

Artikel 2.2.2 Evenement

1. Het is verboden zonder vergunning van de burgemeester een evenement te organiseren.
2. Het verbod van het eerste lid geldt niet voor eendaagse evenementen, indien en voor zover:
 - a. het evenement een barbecue of straatfeest in de open lucht betreft;
 - b. het aantal bezoekers niet meer bedraagt dan 100 personen;
 - c. het evenement niet plaatsvindt op de rijbaan, fiets-, bromfiets- of parkeergelegenheid of anderszins een belemmering vormt voor het verkeer en de hulpdiensten.
3. Er dient een aanwijsbare organisator te zijn die de burgemeester ten minste 10 werkdagen voorafgaand aan het evenement in kennis stelt met een door de burgemeester vastgesteld meldingsformulier.
4. Het verbod van het eerste lid geldt voorts niet voor een feest, muziekvoorstelling of wedstrijd op of aan de weg, voor zover in het geregeld onderwerp wordt voorzien door artikel 10 juncto 148, van de Wegenverkeerswet 1994.

Artikel 2.2.3 Betaald voetbalwedstrijden

1. Voor de toepassing van dit artikel wordt verstaan onder:
 - a. betaald voetbalwedstrijd: een voetbalwedstrijd waarbij tenminste één betaald voetbalorganisatie is betrokken.
 - b. organisator:
 1. de betaald voetbalorganisatie F.C. Zwolle, indien het betreft een voetbalwedstrijd waarbij het eerste elftal van de betaald voetbalorganisatie F.C. Zwolle als thuisspelende ploeg betrokken is, uitgezonderd wedstrijden buiten enig competitieverband tegen een amateur voetbalorganisatie;
 2. de Koninklijke Nederlandse Voetbalbond, indien het betreft een voetbalwedstrijd tussen voetbalorganisaties afkomstig buiten de gemeente Zwolle, waarbij ten minste één betaald voetbalorganisatie is betrokken en indien het betreft een A-interland;
 3. degene die buiten de gevallen, genoemd onder a en b een voetbalwedstrijd organiseert, waarbij ten minste één betaald voetbalorganisatie is betrokken.
2. Het is verboden zonder vergunning van de burgemeester een betaald voetbalwedstrijd te organiseren.
3. De aanvraag voor een vergunning geschiedt middels een door de burgemeester vastgesteld formulier en kan meerdere wedstrijden betreffen.
4. De burgemeester kan, met betrekking tot een betaald voetbalwedstrijd, aan de organisator voorschriften opleggen in het belang van de openbare orde en veiligheid.
5. De vergunning kan worden geweigerd indien de vrees bestaat dat het doen spelen van de wedstrijd ernstige verstoring van de openbare orde oplevert.

Artikel 2.2.3a Evenementen

1. Het is verboden bij evenementen onnodig op te dringen, door uitdagend gedrag aanleiding te geven tot wanordelijkheden of wanordelijkheden te veroorzaken.
2. Het is verboden bij evenementen messen, knuppels, slagwapens of andere voorwerpen die als wapen kunnen worden gebruikt, op een zodanige wijze mee te voeren dat de openbare orde of veiligheid in gevaar komt of kan komen.
3. Het in het tweede lid gestelde verbod geldt niet voor wapens die behoren tot categorie I, II, III en IV Wet wapens en munitie.
4. Eenieder is verplicht bij evenementen alle aanwijzingen van ambtenaren van politie en brandweer in het belang van openbare orde of veiligheid terstond en stipt op te volgen.

Artikel 2.2.4 Ordeverstoring

Het is verboden bij een evenement de orde te verstoren.

Afdeling 3 Toezicht op openbare inrichtingen

Paragraaf 1 Toezicht op horecabedrijven

Artikel 2.3.1.1 Begripsomschrijvingen

1. Onder horecabedrijf wordt in deze paragraaf verstaan: de voor het publiek toegankelijke, besloten ruimte waarin bedrijfsmatig of in een omvang alsof zij bedrijfsmatig was logies worden verstrekt of dranken worden geschonken of rookwaren of spijsen voor directe consumptie worden bereid of verstrekt. Onder horecabedrijf worden in ieder geval verstaan: een hotel, restaurant, pension, café, cafetaria, snackbar, discotheek, buurthuis of clubhuis.
2. Onder horecabedrijf als bedoeld in het eerste lid wordt mede verstaan een bij dit bedrijf behorend terras en de andere aanhorigheden.
3. Een terras in de zin van deze paragraaf is een buiten de besloten ruimte van de inrichting liggend deel van het horecabedrijf waar zitgelegenheid kan worden geboden en waar tegen vergoeding dranken kunnen worden geschonken en/ of spijsen voor directe consumptie kunnen worden bereid en/ of verstrekt.
4. Onder houder wordt in deze paragraaf verstaan: degene die een horecabedrijf exploiteert op grond van het bepaalde in artikel 2.3.1.2 of artikel 2.3.1.3.
5. Deze paragraaf verstaat niet onder bezoekers:
 - a. de gezinsleden van de houder, alsmede diens elders wonende bloed- en aanverwanten, in de rechte lijn onbepaald, in de zijlijn tot en met de derde graad;
 - b. de personen die voorkomen in het register als bedoeld in artikel 438 van het Wetboek van Strafrecht;
 - c. de personen wier aanwezigheid in de inrichting wegens dringende redenen noodzakelijk is.

Artikel 2.3.1.2 Exploitatie horecabedrijf

1. Het is verboden een horecabedrijf te exploiteren zonder vergunning van de burgemeester.
2. Onverminderd het bepaalde in artikel 1.8 weigert de burgemeester de vergunning indien de vestiging of exploitatie van het horecabedrijf in strijd is met een geldend bestemmingsplan.
3. Het eerste lid geldt niet voor een horecabedrijf in een winkel als bedoeld in artikel 1 van de Winkeltijdenwet voorzover de horeca een nevenactiviteit is van de winkelactiviteit. Voor zowel de winkel als het horecabedrijf gelden de sluitingstijden van de Winkeltijdenwet.
4. Voorts geldt het eerste lid niet voor:
 - a. een horecabedrijf waar tevens op grond van artikel 3 van de Drank- en Horecawet een vergunning is vereist;
 - b. een horecabedrijf in zorginstellingen;
 - c. een horecabedrijf in musea;
 - d. een horecabedrijf in clubhuizen;
 - e. een horecabedrijf in stationsrestauraties;
 - f. een horecabedrijf in ziekenhuizen;
 - g. een horecabedrijf in vrijwilligersorganisaties;
 - h. een horecabedrijf in scholengemeenschappen.
5. De burgemeester weigert de vergunning als bedoeld in het eerste lid indien de aanvrager geen verklaring omtrent gedrag overlegt die uiterlijk drie maanden voor de datum waarop de vergunningaanvraag is ingediend, is afgegeven.
6. Op de vergunning is paragraaf 4.1.3.3. van de Algemene wet bestuursrecht (positieve fictieve beschikking bij niet tijdig beslissen) niet van toepassing

Artikel 2.3.1.3 Opheffing vergunningplicht

(Vervallen)

Artikel 2.3.1.4 Sluitingsuur

1. Het is de houder van een horecabedrijf verboden dit voor bezoekers open te hebben en aldaar bezoekers toe te laten tussen 02.00 uur en 08.00 uur.
2. In afwijking van het bepaalde in het eerste lid is het de houder van een coffeeshop verboden dit voor bezoekers open te hebben en aldaar bezoekers toe te laten tussen 01.00 uur en 08.00 uur.
3. In afwijking van het bepaalde in het eerste lid kan in de vergunning op grond van artikel 2.3.1.2 worden bepaald dat in een horecabedrijf met een nader gedefinieerde categorie een afwijkend sluitingsuur geldt.
4. Het is de houder van een bij een horecabedrijf behorend terras verboden op het terras dranken en/of etenswaren te verstrekken of aldaar bezoekers toe te laten of te laten verblijven tussen 01.00 uur en 09.00 uur.
5. De burgemeester kan door middel van een vergunningvoorschrift voor een afzonderlijk horecabedrijf of voor een daartoe behorend terras een ander sluitingsuur of andere sluitingsuren vaststellen.
6. De burgemeester kan voor door hem aan het begin van het kalenderjaar ingevolge artikel 4.1.2 aan te wijzen collectieve festiviteiten een algemene ontheffing verlenen van de krachtens het eerste lid geldende sluitingstijden
7. De burgemeester kan, als naar zijn oordeel sprake is van een bijzondere omstandigheid, algemene ontheffing verlenen van de krachtens het eerste lid geldende sluitingstijden voor een bepaald gebied en/of voor één of meer bepaalde inrichtingen.
8. Het in het eerste tot en met het zevende lid bepaalde geldt niet voorzover in het daarin geregelde onderwerp wordt voorzien door op de Wet milieubeheer gebaseerde voorschriften.

Artikel 2.3.1.5 Afwijking sluitingsuur; tijdelijke sluiting

1. De burgemeester kan in het belang van de openbare orde, veiligheid, zedelijkheid of gezondheid, of in geval van bijzondere omstandigheden, te zijner beoordeling, voor één of meer horecabedrijven, tijdelijk andere dan de krachtens artikel 2.3.1.4 geldende sluitingsuren vaststellen of tijdelijk sluiting bevelen.
2. Het in het eerste lid bepaalde geldt niet voorzover in het daarin geregelde onderwerp wordt voorzien door artikel 13b van de Opiumwet.

Artikel 2.3.1.6 Aanwezigheid in gesloten horecabedrijf

Het is bezoekers van een horecabedrijf verboden gedurende de tijd dat dit bedrijf krachtens artikel 2.3.1.4 of ingevolge een op grond van artikel 2.3.1.5 genomen besluit gesloten dient te zijn, zich daarin of aldaar te bevinden.

Artikel 2.3.1.7 Ordeverstoring

Het is verboden in een horecabedrijf de orde te verstoren.

Artikel 2.3.1.7.a "zwarte lijst"

1. Het is de houder van een inrichting, als bedoeld in artikel 2.3.1.1, eerste lid, verboden in die inrichting toe te laten of te laten verblijven niet tot zijn gezin behorende personen, die naar het oordeel van de burgemeester misbruik van alcoholhoudende drank plegen te maken en wier namen als zodanig schriftelijk door de burgemeester aan die houder zijn opgegeven.
2. Het is aan een persoon, wiens naam ingevolge het bepaalde in het eerste lid door de burgemeester aan de houders van inrichtingen, als bedoeld in artikel 2.3.1.1, eerste lid, is opgegeven, verboden zich in een dergelijke inrichting te bevinden nadat hij schriftelijk door de burgemeester van dit verbod in kennis is gesteld
3. Het verbod in het tweede lid geldt voor een bepaalde periode, welke niet langer is dan één jaar.

Artikel 2.3.1.8 Toegang ambtenaren van politie en toezichthouders

De houder van een horecabedrijf is verplicht ervoor te zorgen dat ambtenaren van politie en toezichthouders vanaf de weg onmiddellijk en onbelemmerd toegang hebben tot zijn bedrijf

- a. gedurende de tijd dat het bedrijf voor bezoekers geopend is; dan wel
- b. gedurende de tijd dat het bedrijf gesloten dient te zijn en indien die ambtenaren van politie hun vermoeden uiten dat daarin of aldaar bezoekers aanwezig zijn

Artikel 2.3.1.9 Het college als bevoegd bestuursorgaan

Indien een horecabedrijf als bedoeld in artikel 2.3.1.1 geen inrichting is in de zin van artikel 174 Gemeentewet treedt niet de burgemeester maar het college op als bevoegd bestuursorgaan ten behoeve van de artikelen 2.3.1.2 tot en met 2.3.1.5.

Paragraaf 1A Beperking verstrekking alcoholhoudende dranken

Artikel 2.3.1A.1 Beperking verstrekking alcoholhoudende dranken

1. Het is verboden, anders dan om niet, sterke drank voor gebruik ter plaatse te verstrekken in een inrichting:
 - a. die uitsluitend of in hoofdzaak voor het geven van onderwijs wordt gebruikt;
 - b. die of waarvan een onderdeel uitsluitend of in hoofdzaak in gebruik is bij jeugdorganisaties
 - c. of -instellingen;
 - d. die of waarvan een onderdeel uitsluitend of in hoofdzaak in gebruik is bij sportorganisaties of -instellingen;
 - e. die gelegen is op een kampeer- of caravanterrein;
 - f. waarin of in een onderdeel waarvan uitsluitend of in hoofdzaak geringe eetwaren, zoals belegde broodjes, patates-frites en kroketten, worden verkocht;
 - g. die of waarvan een onderdeel in gebruik is als wachtruimte voor passagiers van een openbaarvervoersbedrijf.
2. De burgemeester kan ontheffing verlenen van het in het eerste lid bedoelde verbod.

Paragraaf 2 Toezicht op speelgelegenheden

Artikel 2.3.2.1 Speelgelegenheden

1. Dit artikel verstaat onder speelgelegenheid: een voor het publiek toegankelijke gelegenheid waar bedrijfsmatig of in een omvang alsof deze bedrijfsmatig is de mogelijkheid wordt geboden enig spel te beoefenen, waarbij geld of in geld inwisselbare voorwerpen kunnen worden gewonnen of verloren.
2. Het is verboden zonder vergunning van de burgemeester een speelgelegenheid te exploiteren of te doen exploiteren. Het verbod is niet van toepassing op:
 - a. speelautomatenhallen waarvoor op grond van artikel 30c, eerste lid, onder c, van de Wet op de Kansspelen vergunning is verleend;
 - b. speelgelegenheden waarvoor de minister van Justitie of de Kamer van Koophandel bevoegd is vergunning te verlenen;
 - c. speelgelegenheden waar de mogelijkheid wordt geboden om het kleine kansspel als bedoeld in artikel 7c van de Wet op de Kansspelen te beoefenen, of te spelen op speelautomaten als bedoeld in artikel 30 van de Wet op de kansspelen, of de handeling als bedoeld in artikel 1, onder a, van de Wet op de kansspelen te verrichten.
3. De burgemeester weigert de vergunning:
 - a. indien naar zijn oordeel moet worden aangenomen dat de woon- en leefsituatie in de omgeving van de speelgelegenheid of de openbare weg op ontoelaatbare wijze nadelig worden beïnvloed door de exploitatie van de speelgelegenheid;
 - b. Indien de exploitatie van een speelgelegenheid in strijd is met een geldend bestemmingsplan.

Artikel 2.3.2.2 Speelautomaten

1. In dit artikel wordt verstaan onder:
 - a. Wet: de Wet op de kansspelen
 - b. speelautomaat: automaat als bedoeld in artikel 30, onder a, van de Wet;
 - c. kansspelautomaat: automaat als bedoeld in artikel 30, onder c, van de Wet;
 - d. hoogdrempelige inrichting: inrichting als bedoeld in artikel 30, onder d, van de Wet;
laagdrempelige inrichting: inrichting als bedoeld in artikel 30, onder e, van de Wet.
2. In hoogdrempelige inrichtingen zijn twee speelautomaten toegestaan, waarvan maximaal twee kansspelautomaten.
3. In laagdrempelige inrichtingen zijn twee speelautomaten toegestaan, met dien verstande dat kansspelautomaten in het geheel niet zijn toegestaan.
4. De vergunning voor een speelautomaat wordt verleend voor ten hoogste één jaar en eindigt in elk geval op 31 december.

Afdeling 4 Maatregelen tegen overlast en baldadigheid

Artikel 2.4.1 Betreden gesloten woning of lokaal

1. Het is verboden een krachtens artikel 174a van de Gemeentewet gesloten woning, een niet voor publiek toegankelijk lokaal of een bij die woning of dat lokaal behorend erf te betreden.
2. Het is verboden een krachtens artikel 13b van de Opiumwet gesloten woning, een niet voor het publiek toegankelijk lokaal, een bij die woning of dat lokaal behorend erf, een voor publiek toegankelijk lokaal of bij dat lokaal behorend erf te betreden.
3. Deze verboden gelden niet voor personen wier aanwezigheid in de woning of het lokaal wegens dringende reden noodzakelijk is.
4. De burgemeester is bevoegd van de in het eerste en tweede lid bedoelde verboden ontheffing te verlenen.

Artikel 2.4.2 Plakken en kladden

1. Het is verboden de weg of dat gedeelte van een onroerende zaak dat vanaf de weg zichtbaar is te bekrassen of te bekladden.
2. Het is verboden zonder schriftelijke toestemming van de rechthebbende op de weg of op dat gedeelte van een onroerende zaak dat vanaf de weg zichtbaar is:
 - a. een aanplakbiljet of ander geschrift, afbeelding of aanduiding, aan te plakken en te doen aanplakken of op andere wijze aan te brengen of te doen aanbrengen;
 - b. met kalk, krijt, teer of een kleur- of verfstof enige afbeelding, letter, cijfer of teken aan te brengen of te doen aanbrengen.
3. Het in het tweede lid gestelde verbod is niet van toepassing indien gehandeld wordt krachtens wettelijk voorschrift.
4. Het college kan aanplakborden aanwijzen voor het aanbrengen van meningsuitingen en bekendmakingen.
5. Het is verboden de in het vierde lid bedoelde aanplakborden te gebruiken voor het aanbrengen van handelsreclame.
6. Het college kan nadere regels stellen voor het aanbrengen van meningsuitingen en bekendmakingen, welke geen betrekking mogen hebben op de inhoud van de meningsuitingen en bekendmakingen.
7. De houder van de in het tweede lid bedoelde schriftelijke toestemming is verplicht die aan Een opsporingsambtenaar op diens eerste vordering terstond ter inzage af te geven.

Artikel 2.4.3 Vervoer plakgereedschap e.d.

1. Het is verboden tussen 22.00 uur en 06.00 uur op de weg of openbaar water te vervoeren of bij zich te hebben enig aanplakbiljet, aanplakdoek, kalk, teer, kleur- of verfstof of verfgereedschap.
2. Dit verbod is niet van toepassing, indien de in genoemde materialen of gereedschappen niet zijn gebezigd of niet zijn bestemd voor handelingen als verboden in artikel 2.4.2.

Artikel 2.4.4 Vervoer inbrekerswerktuigen

1. Het is verboden tussen 22.00 uur en 6.00 uur op de weg te vervoeren of bij zich te hebben lopers, valse sleutels, touwladders, lantaarns of enig ander gereedschap, voorwerp of middel, dat ertoe kan dienen zich onrechtmatig de toegang tot een gebouw of erf te verschaffen, onrechtmatig sluitingen te openen of te verbreken, diefstal door middel van braak te vergemakkelijken of het maken van sporen te voorkomen.
2. Het verbod is niet van toepassing indien de genoemde gereedschappen, voorwerpen of middelen niet bestemd of gebruikt zijn voor de in het eerste lid bedoelde handelingen.

Artikel 2.4.5 Bedelen

Het is verboden in door het college aangewezen gebieden op of aan de weg of in een voor het publiek toegankelijk gebouw om geld of andere zaken te bedelen.

Artikel 2.4.5.a Verbod tot het spelen om geld

Het is verboden op of aan de openbare weg met kaarten, dobbelstenen of andere voorwerpen om geld te spelen.

Artikel 2.4.6 Hinderlijk gedrag op of aan de weg

1. Het is verboden:
 - a. op of aan de weg te klimmen of zich te bevinden op een beeld, monument, overkapping, constructie, openbare toiletgelegenheid, voertuig, hekheining of andere afsluiting, verkeersmeubilair en daarvoor niet bestemd straatmeubilair;
 - b. zich op of aan de weg zodanig op te houden dat aan weggebruikers of aan bewoners van nabij de weg gelegen woningen onnodig overlast of hinder wordt veroorzaakt;
2. Het verbod geldt niet voorzover in het daarin geregelde onderwerp wordt voorzien door artikel 424, 426bis of 431 van het Wetboek van Strafrecht of artikel 5 van de Wegenverkeerswet 1994.

Artikel 2.4.7 Hinderlijk drankgebruik

1. Het is verboden op de weg, die deel uitmaakt van een door het college aangewezen gebied, alcoholhoudende drank te nuttigen of aangebroken flessen, blikjes en dergelijke met alcoholhoudende drank bij zich te hebben.
2. Het bepaalde in het eerste lid geldt niet voor:
 - a. een terras dat behoort bij een horecabedrijf, als bedoeld in artikel 1 van de Drank- en Horecawet.
 - b. de plaats, niet zijnde een horecabedrijf, als bedoeld onder a, waarvoor een ontheffing geldt krachtens artikel 35 van de Drank- en Horecawet.

Artikel 2.4.7a Verplichte route

1. Het is de door de burgemeester aangewezen groepen van personen verboden op door hem aangewezen tijdstippen van een door hem aangewezen route af te wijken.
2. De burgemeester kan ontheffing verlenen van het in het eerste lid gestelde verbod.

Artikel 2.4.8 Hinderlijk gedrag bij of in gebouwen

1. Het is verboden:
 - a. zich zonder redelijk doel in een portiek of poort op te houden;
 - b. zonder redelijk doel in, op of tegen een raamkozijn of een drempel van een gebouw te zitten of te liggen.
2. Het is aan anderen dan bewoners of gebruikers van flatgebouwen, appartementsgebouwen en soortgelijke meergezinshuizen en van gebouwen, die voor publiek toegankelijk zijn, verboden zich zonder redelijk doel te bevinden in een voor gemeenschappelijk gebruik bestemde ruimte van zo'n gebouw.

Artikel 2.4.9 Hinderlijk gedrag in voor publiek toegankelijke ruimten

Het is verboden zich zonder redelijk doel of op een voor anderen hinderlijke wijze op te houden in of op een voor het publiek toegankelijk portaal, telefooncel, wachtlokaal voor een openbaar vervoermiddel, parkeergarage, rijwielstalling of een andere soortgelijke, voor het publiek toegankelijke ruimte dan wel deze te verontreinigen dan wel te bezigen voor een ander doel dan waarvoor de desbetreffende ruimte is bestemd.

Artikel 2.4.10 Betreden van plantsoenen e.d.

1. Het is aan degenen die daartoe niet bevoegd is verboden zich te bevinden in of op bij de gemeente in onderhoud zijnde parken, wandelplaatsen, plantsoenen, groenstroken of grasperken, buiten de daarin gelegen wegen of paden;
2. Het college kan ontheffing verlenen van dit verbod.

Artikel 2.4.10a Slaapplaats op of aan de weg

1. Het is verboden tussen zonsopgang en zonsopgang de weg als slaapplaats te gebruiken en verder op of aan de weg een voertuig, caravan, keetwagen, magazijnwagen, tent of een soortgelijk of ander onderkomen als slaapplaats te gebruiken of daarin te overnachten dan wel gelegenheid daartoe te bieden.
2. Het college kan van het in het eerste lid gestelde verbod ontheffing verlenen en daaraan voorschriften verbinden in het belang van:
 - a. de openbare orde
 - b. het voorkomen of beperken van overlast
 - c. de verkeersveiligheid of de veiligheid van personen of goederen
 - d. de zedelijkheid of de gezondheid
 - e. de bescherming van natuur en landschap
 - f. de bescherming van het aanzien van de gemeente.
3. Het college kan plaatsen aanwijzen waar het verbod van het eerste lid niet geldt.
4. Het college kan daarbij nadere regels stellen in het belang van:
 - a. de openbare orde
 - b. het voorkomen of beperken van overlast
 - c. de verkeersveiligheid of de veiligheid van personen of goederen
 - d. de zedelijkheid of de gezondheid
 - e. de bescherming van natuur en landschap
 - f. de bescherming van het aanzien van de gemeente.

Artikel 2.4.11 Neerzetten van fietsen e.d.

Het is verboden op of aan de weg een fiets of een bromfiets te plaatsen of te laten staan tegen een raam, een raamkozijn, een deur, de gevel van een gebouw dan wel in de ingang van een portiek, indien:

- a. dit in strijd is met de uitdrukkelijk verklaarde wil van de gebruiker van dat gebouw of dat portiek;

- b. daardoor die ingang versperd wordt.

Artikel 2.4.12 Overlast van fiets of bromfiets op evenemententerrein e.d.

Het is verboden op de door de burgemeester aangewezen uren en plaatsen zich met een fiets of bromfiets te bevinden op een terrein waar een evenement, uitvoering, bijeenkomst of plechtigheid gehouden wordt welke publiek trekt, mits dit verbod kenbaar is aan bezoekers van het terrein.

Artikel 2.4.13 Bespieden van personen

1. Het is verboden zich in de nabijheid van een persoon dan wel van een gebouw, woonwagen of woonschip op te houden met de kennelijke bedoeling deze persoon dan wel een zich in dit gebouw, deze woonwagen of dit woonschip bevindende persoon, te bespieden.
2. Het is verboden door middel van een verrekijker of enig ander optisch instrument een zich in een gebouw, woonwagen of woonschip bevindende persoon te bespieden.

Artikel 2.4.14 Loslopende honden

1. Het is de eigenaar of houder van een hond verboden die hond te laten verblijven of te laten lopen:
 - a. binnen de bebouwde kom op de weg zonder dat die hond aangeliind is, met uitzondering van de plaatsen die het college plaatsen heeft aangewezen en ter plaatse middels bebording is aangeduid dat loslopen geoorloofd is.
 - b. op een voor het publiek toegankelijke en kennelijk als zodanig ingerichte kinderspeelplaats, zandbak of speelweide of op een andere door het college aangewezen plaats.
2. Het verbod geldt niet voor zover de eigenaar of houder van een hond zich vanwege zijn handicap door een geleidehond laat begeleiden en de hond als zodanig aantoonbaar gekwalificeerd is of indien een eigenaar of houder van een hond deze aantoonbaar gekwalificeerd opleidt tot geleidehond.

Artikel 2.4.15 Verontreiniging door honden

1. De eigenaar of houder van een hond is verplicht ervoor te zorgen dat die hond zich niet van uitwerpselen ontdoet:
 - a. op een gedeelte van de weg dat is bestemd of mede is bestemd voor het verkeer van voetgangers;
 - b. op een voor het publiek toegankelijke en kennelijk als zodanig ingerichte kinderspeelplaats, zandbak of speelweide.
 - c. Op een andere door het college aangewezen plaats.
2. Het college kan plaatsen aanwijzen waar het verbod van het eerste lid, onder a, niet geldt.
3. De strafbaarheid wegens overtreding van het in het eerste lid gestelde gebod wordt opgeheven, indien de eigenaar of houder van de hond er zorg voor draagt dat de uitwerpselen onmiddellijk worden verwijderd.

Artikel 2.4.16 Gevaarlijke honden

1. Het is de eigenaar of houder van een hond verboden die hond te laten verblijven of te laten lopen op of aan de weg of op het terrein van een ander:
 - a. anders dan kort aangeliind, nadat het college aan de eigenaar of de houder heeft bekendgemaakt dat zij die hond gevaarlijk of hinderlijk achten en zij een aanlijngedod in verband met het gedrag van die hond noodzakelijk vindt;
 - b. anders dan kort aangeliind en voorzien van een muilkorf, nadat het college de eigenaar of de houder heeft bekendgemaakt dat zij die hond gevaarlijk of hinderlijk achten en zij een aanlijn- en muilkorfgebod in verband met het gedrag van die hond noodzakelijk vindt.
2. In het eerste lid wordt verstaan onder:
 - a. muilkorf: een muilkorf als bedoeld in artikel 1, onder d, van de Regeling agressieve dieren;

- b. kort aanlijnen: aanlijnen van een hond met een lijn met een lengte, gemeten van hand tot halsband, die niet langer is dan 1,50 meter.
- 3 Het verbod geldt niet voorzover in het daarin geregelde onderwerp wordt voorzien door de Regeling agressieve dieren.

Artikel 2.4.17 Houden van hinderlijke of schadelijke dieren

1. Het college is bevoegd buiten een inrichting in de zin van de Wet milieubeheer gedeelten van de gemeente of bepaalde plaatsen aan te wijzen waar het ter voorkoming of opheffing van overlast of van schade aan de openbare gezondheid verboden is daarbij aangeduide dieren:
 - a. aanwezig te hebben; dan wel
 - b. aanwezig te hebben anders dan met inachtneming van de door hen ter voorkoming of opheffing van overlast of van schade aan de openbare gezondheid gestelde regels; dan wel
 - c. aanwezig te hebben tot een groter aantal dan in die aanwijzing is aangegeven of mede is aangegeven.
2. Het is verboden op een krachtens het eerste lid aangewezen plaats een daarbij aangeduid dier of daarbij aangeduide dieren aanwezig te hebben, dan wel aanwezig te hebben anders dan met inachtneming van de door het college gestelde regels, dan wel aanwezig te hebben tot een groter aantal dan door het college is aangegeven.
3. Het college kan de rechthebbende op een onroerende zaak gelegen binnen een krachtens het eerste lid aangewezen gedeelte van de gemeente ontheffing verlenen van het in het tweede lid gestelde verbod.

Artikel 2.4.18 Loslopend vee

De rechthebbende op vee, dat zich bevindt in een aan een weg liggend weiland of terrein dat niet van die weg is afgescheiden door een deugdelijke veekering, is verplicht ervoor te zorgen dat zodanige maatregelen getroffen worden dat dit vee die weg niet kan bereiken.

Afdeling 5 Bepalingen ter bestrijding van heling van goederen

Artikel 2.5.1 Begripsomschrijvingen

In deze afdeling wordt verstaan onder:

- a. handelaar: de handelaar als bedoeld in artikel 1 van de algemene maatregel van bestuur op grond van artikel 437, eerste lid, van het Wetboek van Strafrecht
- b. verkoopregister: het aantekening houden van het verkopen of op andere wijze overdragen van alle gebruikte en ongeregelde goederen door de handelaar.

Artikel 2.5.2 Verplichtingen met betrekking tot het verkoopregister

1. De handelaar is verplicht aantekening te houden van alle gebruikte of ongeregelde goederen die hij verkoopt of op andere wijze overdraagt, in een doorlopend en een door of namens de burgemeester gewaarmerkt register en daarin vermeldt hij onverwijld:
 - a. het volgnummer van de aantekening met betrekking tot het goed;
 - b. de datum van verkoop of overdracht van het goed;
 - c. een omschrijving van het goed, daaronder begrepen voor zover dat mogelijk is soort, merk en nummer van het goed;
 - d. de verkoopprijs of andere voorwaarden voor overdracht van het goed;
 - e. de naam en het adres van degene die het goed heeft verkregen.
2. De burgemeester is bevoegd vrijstelling te verlenen van deze verplichting.

Artikel 2.5.3 Voorschriften als bedoeld in artikel 437 ter, eerste lid, van het **Wetboek van Strafrecht**

De handelaar of een voor hem handelend persoon is verplicht:

- a. wanneer hij overeenkomstig het bepaalde in artikel 437 ter, tweede lid, van het Wetboek van Strafrecht, de burgemeester of de door deze aangewezen ambtenaar er schriftelijk van in kennis stelt dat hij van het opkopen een beroep of gewoonte maakt, daarbij tevens schriftelijk opgave te doen van zijn woonadres en van het volledig adres van elke lokaliteit door hem ten behoeve van zijn onderneming in gebruik genomen;
- b. de onder a bedoelde functionaris onder aanbieding van zijn register(s) onverwijld doch in ieder geval binnen drie dagen, schriftelijk in kennis te stellen van een verandering van zijn woonadres, zomede van het adres of de adressen van een bij hem ten behoeve van zijn onderneming in gebruik zijnde lokaliteit;
- c. aan de hoofdingang van de lokaliteit waar de onderneming is gevestigd een kenteken te hebben waarop zijn naam en de aard van de onderneming duidelijk zichtbaar voorkomen;
- d. indien hij in de gelegenheid is enig goed te verkrijgen waarvan redelijkerwijs kan worden vermoed dat het van misdrijf afkomstig is of voor de rechthebbende verloren is gegaan, hiervan onverwijld kennis te geven aan de onder a bedoelde functionaris;
- e. zijn administratie op eerste aanvraag ter inzage te geven aan de burgemeester of een daartoe door de burgemeester aangewezen ambtenaar;
- f. wanneer hij heeft opgehouden van het opkopen een beroep of gewoonte te maken, onderscheidenlijk het beroep van handelaar niet langer uitoefent, de onder a bedoelde functionaris hiervan onverwijld doch in ieder geval binnen drie dagen schriftelijk in kennis te stellen.

Artikel 2.5.4 Vervreemding van door opkoop verkregen goederen

Het is de handelaar of een voor hem handelend persoon verboden enig door opkoop verkregen goed gedurende de eerste drie dagen dat het onder zijn berusting is, over te dragen of daarin enige wijziging aan te brengen tenzij deze wijziging van geen invloed is op de herkenbaarheid van het goed.

Artikel 2.5.5 Handel in horecabedrijf

1. Het is de houder van een horecabedrijf verboden toe te laten dat een handelaar of een voor hem handelend persoon in die inrichting enig voorwerp verwerft, verkoopt of op enige andere wijze overdraagt.
2. Het in het eerste lid gestelde verbod geldt niet voor openbare verkopen en veilingen.
3. In dit artikel wordt verstaan onder:
 - a. horecabedrijf: het bedrijf als bedoeld in artikel 2.3.1.1, eerste en tweede lid;
 - b. houder: de houder als bedoeld in artikel 2.3.1.1, vierde lid.

Afdeling 6 Vuurwerk

Artikel 2.6.1 Begripsomschrijving

In deze afdeling wordt verstaan onder consumentenvuurwerk:

Consumentenvuurwerk waarop het Besluit van 22 januari 2002, houdende nieuwe regels met betrekking tot consumenten- en professioneel vuurwerk (Vuurwerkbesluit) van toepassing is.

Artikel 2.6.2 Consumentenvuurwerk

Het is verboden in de uitoefening van een bedrijf of nevenbedrijf consumentenvuurwerk ter beschikking te stellen dan wel voor het ter beschikking stellen aanwezig te houden, zonder een vergunning van het college van de gemeente waar het bedrijf is of zal worden gevestigd.

Artikel 2.6.3 Bezigen van consumentenvuurwerk tijdens de jaarwisseling

1. Het is verboden consumentenvuurwerk te bezigen op een door het college in het belang van de voorkoming van gevaar, schade of overlast aangewezen plaats.

2. Het is verboden consumentenvuurwerk op of aan de weg of op een voor publiek toegankelijke plaats te bezigen indien zulks gevaar, schade of overlast kan veroorzaken.
3. De in het eerste en tweede lid gestelde verboden gelden niet voor zover in het daarin geregelde onderwerp wordt voorzien door artikel 429, aanhef en onder 1, van het Wetboek van Strafrecht van toepassing is.
4. Het college kan ontheffing verlenen van het in het eerste lid gestelde verbod.

Artikel 2.6.4. Carbid

1. Het is verboden op of aan de weg of op een voor het publiek toegankelijk terrein met gebruikmaking van carbidgas, een ander soort gas of (vloeistof) een busdeksel, blikdeksel of ander projectiel af te schieten.
2. Het verbod, als bedoeld in het vorige lid, geldt niet in de periode tussen 31 december na 10:00 en 1 januari 02:00 uur binnen door het college aangewezen gebieden voor zover:
 - a. het schieten gebeurt door personen ouder dan 16 jaar en;
 - b. een bal als weg te schieten projectiel wordt gebruikt
3. Het is verboden om een vat, bus, fles, of een ander voorwerp dat er kennelijk toe dient om carbidgas, een ander soort gas of (vloeistof) tot ontploffing te brengen op de weg te vervoeren of voorhanden te hebben op andere tijden dan in de periode tussen 31 december na 10.00 uur en 1 januari voor 02.00 uur.

Afdeling 7 Drugsoverlast

Artikel 2.7.1 Drugshandel op straat

Onverminderd het bepaalde in de Opiumwet is het verboden op of aan de weg post te vatten of zich daar heen en weer te bewegen en zich op of aan wegen in of op een voertuig te bevinden of daarmee heen en weer of rond te rijden, met het kennelijke doel om middelen als bedoeld in de artikelen 2 en 3 van de Opiumwet, of daarop gelijkende waar, al dan niet tegen betaling af te leveren, aan te bieden of te verwerven, daarbij behulpzaam te zijn of daarin te bemiddelen.

Artikel 2.7.2 Verzameling van personen in verband met drugs

Het is verboden op of aan wegen, die door de burgemeester zijn aangewezen in het geval de openbare orde in verband met het openlijk gebruik van en/of de handel in middelen als bedoeld in de artikelen 2 en 3 van de Opiumwet dit naar zijn oordeel noodzakelijk maakt, aan een verzameling van meer dan vier personen deel te nemen.

Artikel 2.7.3 Openlijk drugsgebruik

Het is verboden op de weg, die deel uitmaakt van een door het college aangewezen gebied, middelen als bedoeld in de artikelen 2 en 3 van de Opiumwet te gebruiken, toe te dienen, dan wel voorbereidingen daartoe verrichten.

Artikel 2.7.4 Weggoaien van spuiten en dergelijke

Het is verboden om injectiespuiten of onderdelen daarvan zoals naalden, reservoirs, zuigers en dergelijk of daarop gelijkende voorwerpen op of aan de weg dan wel in afvalbakken achter te laten met het kennelijke doel om afstand van het voorwerp te doen.

Afdeling 8 Veiligheidsrisicogebieden

Artikel 2.8.1 Veiligheidsrisicogebieden

De burgemeester kan indien omstandigheden als bedoeld in artikel 175 Gemeentewet zich voordoen overeenkomstig artikel 151b van de Gemeentewet bij verstoring van de openbare orde door de aanwezigheid van wapens, dan wel bij ernstige vrees voor het ontstaan daarvan, een gebied, met

inbegrip van de daarin gelegen voor het publiek openstaande gebouwen en daarbij behorende erven, aanwijzen als veiligheidsrisicogebied.

Afdeling 9 Bestuurlijke ophouding

Artikel 2.9.1 Bestuurlijke ophouding

De burgemeester kan overeenkomstig artikel 154a van de Gemeentewet besluiten tot het tijdelijk doen ophouden van door hem aangewezen groepen van personen op een door hem aangewezen plaats indien deze personen het bepaalde in de volgende artikelen groepsgewijs niet naleven:

- artikel 2.1.1.1 (samenscholingsverbod)
- artikel 2.1.1.2 (verwijderingsbevel)
- artikel 2.1.1.3 (verbod om voorwerpen mee te voeren)
- artikel 2.1.1.4 (verbod vernielen en beschadigen)
- artikel 2.1.1.5 (verplichte route voetbalsupporters)
- artikel 2.1.2.5 (opdracht tot beëindiging van een manifestatie)
- artikel 2.1.5.1 (voorwerpen of stoffen op, aan of boven de weg)
- artikel 2.1.5.2 (aanleggen, beschadigen en veranderen van een weg)
- artikel 2.1.6.4 (openen straatkolken en dergelijke)
- artikel 2.1.6.6 (gevaarlijk of hinderlijk voorwerp)
- artikel 2.1.6.6a (wapenverbod)
- artikel 2.2.3a (evenementen)
- artikel 2.4.6 (hinderlijk gedrag op of aan de weg)
- artikel 2.4.7 (hinderlijk drankgebruik)
- artikel 2.4.7a (verplichte route)
- artikel 2.4.8 (hinderlijk gedrag in of bij gebouwen)
- artikel 2.4.9 (gedrag in voor publiek toegankelijke ruimten)
- artikel 2.6.3 (bezigen van vuurwerk)
- artikel 5.4.1 (verbod om vuur te stoken)

Afdeling 10 Cameratoezicht op openbare plaatsen

Artikel 2.10.1 Cameratoezicht op openbare plaatsen

1. De burgemeester kan overeenkomstig artikel 151c van de Gemeentewet besluiten tot plaatsing van vaste camera's voor een bepaalde duur ten behoeve van het toezicht op een openbare plaats.
2. De burgemeester heeft de bevoegdheid als bedoeld in het eerste lid eveneens ten aanzien van andere voor een ieder toegankelijke plaatsen:
 - Stadion
 - Stadhuis
 - Stadskantoor
 - Parkeerplaatsen
 - Winkelcentra

Toelichting Hoofdstuk 2 Openbare orde

Afdeling 1 Orde en veiligheid op de weg

In deze afdeling zijn bepalingen opgenomen bedoeld om zowel het gebruik als de bruikbaarheid van de weg in goede banen te kunnen geleiden. Het gebruik van de straat voor demonstraties, optochten, feesten e.d. wordt door weinigen nog aangemerkt als gebruik dat daar absoluut onverenigbaar mee is. Wel houdt dit in dat deze diverse functies vragen om een scheiding dan wel regulering van het gebruik. Het gebruik van de weg is geregeld in de paragrafen 1 tot en met 4, terwijl de bruikbaarheid door middel van paragraaf 5 gereguleerd is. In paragraaf 6 ten slotte zijn bepalingen opgenomen aangaande de veiligheid op de weg.

Paragraaf 1 Bestrijding van ongeregeldheden

Artikel 2.1.1.1 Samenschooling en ongeregeldheden

Lid 1

In dit lid zijn gedragingen aangegeven die door hun dreigende karakter aanleiding kunnen zijn voor verstoring van de openbare orde. Onder 'samenschooling' verstaat Van Dale: 'het groepsgewijze bij elkaar komen van mensen die een dreigende houding aannemen of kwade bedoelingen hebben'. Onder omstandigheden is het echter denkbaar dat een samenschooling het karakter heeft van bijvoorbeeld een betoging. Gelet op de Wet openbare manifestaties (Wet van 20 april 1988, Stb. 1988, nr. 157) moeten dit soort samenscholingen van de werking van dit artikel uitgezonderd worden. In het vijfde lid is dit dan ook gebeurd.

Lid 2

Een rechtstreekse toekenning van uitvoeringsbevoegdheden aan ambtenaren door de gemeentelijke wetgever is niet mogelijk. Afzonderlijke vermelding verdient echter de figuur dat een door een politieambtenaar gegeven aanwijzing, last, bevel of oordeel een element vormt van een strafbepaling. Een voorbeeld van zo'n bepaling is gegeven in het tweede lid van dit artikel. Het geven van de aanwijzing e.d. is dan niet zozeer aan te merken als het uitvoeren van de raadsverordening in de zin van artikel 162 of artikel 174 Gemeentewet, maar als het constateren van een feitelijke toestand, als in de verordening bedoeld. Dit is nodig indien een situatiebeoordeling nodig is voor de reële toepasbaarheid van een strafbepaling.

Aan de politieambtenaar mag slechts een begrensde 'bevoegdheid' (tot het geven van aanwijzingen e.d.) worden gegeven, namelijk om in die gevallen dat iets voor regeling in bijzonderheden niet vatbaar is, naar gelang van de omstandigheden ter plaatse te beoordelen of de in de desbetreffende APV-bepaling verboden toestand feitelijk aanwezig is. De aanwijzing, last e.d. vormt een voorwaarde voor de toepasselijkheid van de strafbepaling; zij is bestanddeel van het strafbare feit.

Artikel 2.1.1.2 Verwijderingbevel

De bevoegdheid tot het geven van een verwijderingbevel kan de burgemeester niet mandateren. De burgemeester moet het bevel schriftelijk uitvaardigen. In het verwijderingbevel dient de persoon en de locatie waarvan hij zich verwijderd dient te houden vermeld te worden.

Overtreding van het verwijderingbevel levert een misdrijf op als bedoeld in artikel 184 van het Wetboek van Strafrecht. Dit artikel bestaat naast artikel 2 en artikel 12 van de Politiewet. Ingevolge de jurisprudentie kan het burgemeestersbevel voor ten hoogste 8 dagen gegeven worden.

Artikel 2.1.1.3 Verbod om voorwerpen mee te voeren

Door het opnemen van dit artikel wordt vooruitgelopen op het wetsvoorstel Bestuurlijke Ophouding. De leden 2 en 3 van dit artikel treden pas in werking op het moment dat artikel 154a van de Gemeentewet in werking treedt.

Artikel 2.1.1.4 Verbod vernielen en beschadigen

Door het opnemen van dit artikel wordt vooruitgelopen op het wetsvoorstel Bestuurlijke Ophouding. De leden 2 en 3 van dit artikel treden pas in werking op het moment dat artikel 154a van de Gemeentewet in werking treedt.

Artikel 2.1.1.5 Verplichte route voetbalsupporters

Dit artikel is in de APV opgenomen omdat dit een situatie is, die regelmatig voorkomt bij betaald voetbalwedstrijden. Tot op heden is voor de in dit artikel omschreven situaties gebruik gemaakt van het noodbevel op grond van artikel 175 van de Gemeentewet. Voor situaties die regelmatig voorkomen is artikel 175 van de Gemeentewet niet geschreven; de APV is een geschikter middel.

De leden 4 en 5 van dit artikel treden pas in werking op het moment dat artikel 154a van de Gemeentewet in werking treedt.

Paragraaf 2 Betogingen

Artikelen 2.1.2 Kennisgeving betogingen en samenkomsten op openbare plaatsen

Door invoering van het nieuwe artikel 2.1.2, waarbij de artikelen 2.1.2.2 t/m 2.1.2.4 zijn samengevoegd, en door de intrekking artikel 2.1.2.5, wijzigen een tweetal zaken. De eerste wijziging houdt in dat de termijn van de schriftelijke kennisgeving van een betoging wordt verruimd van 48 uur naar 96 uur. Hierdoor ontstaat er meer voorbereidingstijd voor de gemeente. De tweede wijziging betreft de intrekking van artikel 2.1.2.5. Deze bepaling was immers overbodig en onverbindend wegens strijd met hoger recht. Artikel 7 van de Wet openbare manifestaties (WOM) bevat immers een bevelsbevoegdheid voor de burgemeester. Overtreding van een krachtens die bevoegdheid gegeven bevel is reeds strafbaar gesteld in artikel 11 WOM (aanhef en lid 1 onder b).

Artikel 2.1.2 is een uitwerking van enkele artikelen uit de WOM. In artikel 1 van de Wet openbare manifestaties wordt in het eerste lid "openbare plaats" gedefinieerd als: een plaats die krachtens bestemming of vast gebruik openstaat voor het publiek. In het tweede lid is bepaald dat daaronder niet is begrepen: een gebouw of besloten plaats als bedoeld in artikel 6, tweede lid, van de Grondwet (een kerk, moskee, synagoge of een ander gebouw dat met name wordt gebruikt voor godsdienstige of levensbeschouwelijke doelen).

Uit de artikelen 3 en 4 WOM volgt dat de gemeenteraad moet bepalen of, en zo ja, voor welke activiteiten een kennisgeving is vereist en daarbij enkele procedurebepalingen moet vaststellen. Artikel 5 WOM kent de burgemeester de bevoegdheid toe om naar aanleiding van een kennisgeving voorschriften en beperkingen te stellen of een verbod te geven; artikel 6 WOM kent hem een aanwijzingsbevoegdheid toe, terwijl artikel 7 WOM bepaalt dat hij bevoegd is aan de organisatoren van de desbetreffende activiteit de opdracht te geven deze te beëindigen en uiteen te gaan. Ten aanzien van vergaderingen en betogingen op andere dan openbare plaatsen kent artikel 8 WOM de burgemeester o.a. de bevoegdheid toe opdracht te geven deze te beëindigen.

Paragraaf 3 Verspreiden van gedrukte stukken

Artikel 2.1.3.1 Beperking aanbieden e.d. van geschreven of gedrukte stukken of afbeeldingen

Gekozen is voor een opzet, waarbij de verspreiding is toegestaan behalve op of aan door het college aangewezen wegen of gedeelten daarvan.

Tevens biedt lid 2 de mogelijkheid het verbod voor die wegen nog weer te beperken tot nader aan te geven dagen en uren, waarbij lid 4 het college de bevoegdheid geeft voor het dan nog resterende verbod een ontheffing te verlenen. Van de in lid 1 toegekende bevoegdheid mag het college niet zodanig gebruik maken dat 'geen gebruik van enige betekenis' overblijft.

Paragraaf 4 Vertoning e.d. op de weg

Artikel 2.1.4.1 Feest en muziek en wedstrijd e.d.

Vervallen

Artikel 2.1.4.2 Dienstverlening (vervallen)

Artikel 2.1.4.2 (oud) bevatte een vergunningstelsel voor dienstverlening. Dienstverlening betreft allerlei straatberoepen, zoals kruiers, de scharensliiep, de reiniger van voertuigen en de glazenwasser. Sommigen zijn uit het straatbeeld verdwenen, anderen hebben hun intrede gedaan. Denk bijvoorbeeld aan besteldiensten van pizza's of de supermarkt en bewakingsdiensten. De deregulering is ingegeven door de opvatting dat de regeling niet (meer) voldeed aan het noodzaakvereiste zoals verwoord in de Europese Dienstenrichtlijn. Het risico van overlast of verstoring van de openbare orde en zedelijkheid

is immers niet groot bij deze vormen van dienstverlening.

Artikel 2.1.4.3 Straatartiest

De activiteiten van de straatartiest, straatfotograaf, tekenaar, filmoperateur en gids vallen onder de werking van artikel 7, derde lid, Grondwet. De betekenis van het begrip 'openbaren van gedachten of gevoelens' moet blijken jurisprudentie en blijken de toelichting op artikel 7 Grondwet haast grammaticaal worden uitgelegd. Elke uiting van een gedachte of een gevoel, ongeacht de intenties of motieven van degene die zich uit, wordt door artikel 7 Grondwet beschermd. Artikel 7, derde lid, Grondwet laat door zijn formulering (niemand heeft voorafgaand verlof nodig wegens de inhoud) een verbod toe voor andere aspecten van de uiting dan de inhoud, zoals bijvoorbeeld de verspreiding. Het is bij de genoemde activiteiten echter moeilijk te scheiden tussen inhoud en verspreiding. Immers, het verbieden van een optreden van een straatartiest op een bepaalde plaats houdt in veel gevallen ook in dat de inhoud van het optreden niet kan worden geuit. Dat betekent dat voor de beperkingsgronden van het in artikel 7, derde lid, opgenomen grondrecht, het best kan worden gekozen voor de beperkingsgronden die bij artikel 7, eerste lid, Grondwet zijn toegelaten. In artikel 2.1.3.1, Beperking aanbieden e.d. van geschreven of gedrukte stukken of afbeeldingen, is dat uitgewerkt in een verbod met ontheffingsmogelijkheid dat voor bepaalde straten en uren geldt. In artikel 2.1.4.3 is dezelfde redactie gevolgd.

Artikel 8.3, tweede lid van het Vreemdelingenbesluit bepaalt dat de vreemdeling die geen rechtmatig verblijf heeft op grond van artikel 8 van de Vreemdelingenwet geen aanspraak kan maken op de toekenning van vergunningen en ontheffingen door bestuursorganen, voor zover die vergunningen en ontheffingen betrekking hebben op standplaatsen, markten, venten, collecteren, evenementen of beroepsmatige dan wel bedrijfsmatige activiteiten. Het besluit schrijft dwingend voor dat voor de verlening van een vergunning en ontheffing die een beroeps- dan wel een bedrijfsmatig karakter heeft een verblijfsrechtelijke toets dient plaats te vinden.

Feesten en wedstrijden zijn ondergebracht bij de evenementen. Muziek maken kan ook een evenement zijn, zie onder artikel 2.2.1. Echter het optreden van een straatmuzikant, bijvoorbeeld een harmonicaspeler, is dat niet. Daarom is alsnog de straatmuzikant onder artikel 2.1.4.3 gebracht.

Paragraaf 5 Bruikbaarheid van de weg

Artikel 2.1.5.1 Voorwerpen op, aan of boven de weg

Dit artikel geeft het college de mogelijkheid greep te houden op situaties die hinder of gevaar kunnen opleveren of ontsierend kunnen zijn. Voor de toepassing kan worden gedacht aan het plaatsen van reclameborden of containers. Het helemaal laten vervallen van het artikel is geen optie, omdat dit de gemeente Zwolle het enige juridische handvat biedt om op te treden als de openbaarheid van de weg wordt gehinderd.

De reikwijdte van dit artikel wordt beperkt door de Wet milieubeheer, de Woningwet, het Rijkswegenreglement en het Provinciale wegenreglement.

Het begrip 'weg' in de APV Zwolle is ruimer dan in de wegenverkeerswetgeving. Aan artikel 2.1.5.1 liggen als motieven ten grondslag de verkeersveiligheid en het gevaar of de hinder die de stoffen of voorwerpen voor personen of goederen kunnen opleveren. Het artikel beperkt zich niet tot het plaatsen, aanbrengen, of hebben van stoffen of voorwerpen op de weg, maar heeft tevens betrekking op het plaatsen, aanbrengen of hebben van stoffen of voorwerpen aan of boven de weg.

Onder werkdagen in dit artikel wordt verstaan: maandag, dinsdag, woensdag, donderdag en vrijdag. Feestdagen die op een van de hiervoor genoemde dagen vallen, worden niet meegerekend als zijnde een werkdag. Voor de definiëring van 'feestdag' wordt aangesloten bij artikel 3 van de Algemene termijnenwet.

In het kader van de deregulering en de vermindering van administratieve lasten is bekeken of de vergunningplicht van artikel 2.1.5.1 artikel kon komen te vervallen. De gemeente Zwolle kiest ervoor om breed gestelde algemene regels (zie lid 1) op te nemen in plaats van het voorheen bestaande

vergunningstelsel. De vergunningplicht is vervangen door een meldingsplicht. In het tweede lid wordt een opsomming gegeven van de gevallen waarin het verbod van lid 1 (en daarmee dus ook de meldingsplicht) niet geldt. De uitgezonderde gevallen waren voor het grootste deel ook al uitgezonderd van de vergunningplicht in het oorspronkelijke artikel 2.1.5.1. Nieuw is de uitzondering onder sub d, waarin nadrukkelijk een link wordt gelegd met de nieuwe beleidsregel reclame. Onder sub h is onder andere aangegeven dat bouwwerken die in de Woningwet zijn geregeld, zijn uitgezonderd van het verbod van het eerste lid en daarmee tevens van de meldingsplicht. Deze bouwwerken worden immers getoetst aan de bepalingen van de Woningwet.

De gemeenteraad maakt met het overnemen van dit model een nadrukkelijke keuze voor het bieden van meer ruimte aan burger en bedrijfsleven.

Als uit de melding blijkt dat een voorwerp niet op of aan de weg geplaatst zou mogen worden, wordt hiervan schriftelijk melding gedaan. Deze mededeling moet worden aangemerkt als een verbod waartegen bezwaar/beroep mogelijk is.

Artikel 2.1.5.2 Aanleggen, beschadigen en veranderen van een weg

Voor de aanleg van wegen en het daarvoor eisen van een vergunning van het college is de relatie met de Wet op de ruimtelijke ordening van belang. Op grond van de Wet op de ruimtelijke ordening kan het verplicht stellen van een aanlegvergunning voor de uitvoering van bepaalde werken of werkzaamheden bij een bestemmingsplan alleen geschieden om te voorkomen, dat een terrein minder geschikt wordt voor de verwerkelijking van de daaraan bij het plan gegeven bestemming of ter handhaving van een verwerkelijkte bestemming, terwijl de vergunning ingevolge artikel 14 van de Wet op de ruimtelijke ordening alleen mag en moet worden geweigerd, indien het werk of de werkzaamheid in strijd zou zijn met een bestemmingsplan of de krachtens zodanig plan gestelde eisen.

Aan artikel 2.1.5.2 ligt evenwel een ander motief ten grondslag, namelijk de behoefte om de aanleg van wegen te binden aan voorschriften met het oog op de bruikbaarheid van die weg. Deze voorschriften mogen echter slechts slaan op datgene wat op de weg zelf betrekking heeft - zoals de grenzen, de afmetingen, het profiel, de hoogte, de wijze van verharding - of wat met die weg ten nauwste verband houdt - zoals beplanting en verlichting langs en van de weg, alsmede de (situering van de) langs of in de weg liggende riolering. Naast deze min of meer technische voorschriften kan het ook gewenst zijn het tempo van wegeaanleg in de hand te houden. Voorkomen kan dan worden dat wegen voortijdig aangelegd worden waardoor, door de latere aanleg van zogenaamde complementaire openbare voorzieningen, zoals riolering, water- en gasvoorziening en verlichting, de bruikbaarheid van die weg gedurende lange tijd sterk verminderd zal zijn, nog daargelaten dat het veel extra kosten met zich mee brengt.

Omdat voor de toepassing van dit artikel o.a. het begrip 'weg' uit de Wegenverkeerswet gebruikt wordt, is een vergunning vereist voor de aanleg, verandering etc. van wegen die feitelijk voor het openbare verkeer openstaan. Dit betekent dat in beginsel de vergunningsplicht geldt voor de zogenaamde 'eigen wegen'. Ook voor deze wegen is het namelijk wenselijk dat ten behoeve van de bruikbaarheid daarvan voor brandweer, ambulance e.d. voorschriften gesteld kunnen worden omtrent de wijze van verharding, breedte e.d.

Die wenselijkheid is ook aanwezig voor wegen welke bijvoorbeeld aangelegd worden op grote bedrijfsterreinen. Daarvoor is in het tweede lid dan ook de toevoeging 'alsmede alle niet-openbare ontsluitingswegen van gebouwen' opgenomen.

Van de vergunningsplicht zijn uitgezonderd de overheden die in de uitvoering van hun publiekrechtelijke taak wegen aanleggen of veranderen. Er mag van uitgegaan worden dat zij hun werkzaamheden mede afstemmen op de bruikbaarheid van de weg.

Artikel 2.1.5.3 Maken en veranderen van een uitweg

Algemeen

In het kader van de 1 loket gedachte van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo), is besloten om, na drie jaar (2010-2013) de meldingsplicht gehanteerd te hebben, het maken en veranderen van een uitweg (omgevings)vergunningplichtig te maken. In artikel 2.2, eerste lid, onder e, van de Wabo is geregeld dat als er een vergunningplicht geldt voor (het maken, hebben, veranderen

of veranderen van het gebruik van) een uitweg, deze vergunning een omgevingsvergunning is op grond van de Wabo.

Door de vergunningplicht te herintroduceren voor een uitweg hoeft een aanvrager bij meerdere activiteiten, (bijvoorbeeld het maken van een uitweg, het kappen van een boom en het bouwen van een garage of carport) slechts één vergunning aan te vragen, de omgevingsvergunning. Er hoeft voor, in het geval van het voorbeeld, het maken van de uitweg niet meer een melding gedaan te worden en daarnaast een vergunning gevraagd te worden voor het kappen en het bouwen. Daarmee is voor alle activiteiten direct duidelijkheid en is er één procedure van bezwaar en beroep. De ongewenste situatie dat er wel een vergunning wordt verleend voor het bouwen en kappen, maar de melding voor de uitweg niet wordt geaccepteerd (of andersom, geen vergunning, maar wel acceptatie van de melding) wordt daarmee voorkomen.

Uit de jurisprudentie omtrent artikel 14 Wegenwet is duidelijk geworden dat de eigenaar van een weg het uitwegen daarop in principe moet toestaan. Een afgegeven vergunning mag niet worden gefrustreerd door privaatrechtelijke weigering van de gemeente. Als een derde eigenaar van de grond is, ligt dat anders. Het college kan in dat geval de aanvrager om vergunning erop wijzen dat hij ook privaatrechtelijke toestemming behoeft. Voorts blijkt uit de jurisprudentie dat regels in een verordening mogen worden gesteld, bijvoorbeeld in het kader van de vrijheid van het verkeer, veiligheid op de weg of de instandhouding van de bruikbaarheid van de weg.

Artikel 2.1.5.3 beoogt te voorkomen dat iedereen op willekeurige plaatsen uitwegen creëert. Dat zou de bruikbaarheid van de weg (bijvoorbeeld parkeerruimte aan de kant van de weg) te veel belemmeren. Het maken of veranderen van uitwegen wordt uitgevoerd in opdracht van de gemeente. De houder van een vergunning mag dus niet zelf een uitweg aanleggen of veranderen. De kosten worden in rekening gebracht bij de vergunninghouder.

Voor de volledigheid wordt opgemerkt dat het artikel niet voorziet in het vergunningplichtig maken van het veranderen van het gebruik van een uitweg als bedoeld in artikel 2.2, eerste lid, onder e, van de Wabo. In de praktijk gaat het om het aanleggen of veranderen van uitwegen. Daar ziet het artikel dan ook op.

Eerste lid

Voor het hebben van een uitweg tussen eigen terrein en de straat is een vergunning nodig. Bij lid 1, onder b wordt bedoeld een uitweg die bijvoorbeeld over de stoep (ook deel van de weg) loopt.

Tweede lid

Een uitweg kan slechts worden verboden indien belangen in het geding zijn die in dit artikellid zijn verwoord, te weten:

- de ruimtelijke ordening (op basis van het bestemmingsplan). In een bestemmingsplan kan bijvoorbeeld zijn geregeld dat het niet is toegestaan om de grond te gebruiken voor het realiseren van een uitweg;
- gevaar of hinder voor het wegverkeer ter plaatse. Deze grond kan bijvoorbeeld worden gebruikt als een uitweg wordt gemaakt of veranderd binnen korte afstand van een kruispunt, splitsing etc. of als er sprake is een doorgaande weg waar gevaar kan ontstaan voor het verkeer op de weg als er gebruik wordt gemaakt van een uitweg;
- bescherming van (het gebruik van) openbare parkeerplaatsen. Als het maken of veranderen van een uitweg ten koste gaat van (een) openbare parkeerplaats(en), kan de vergunning worden geweigerd;
- bescherming van openbare groenvoorzieningen. Deze grond kan bijvoorbeeld gebruikt worden om het maken van een uitweg te verbieden als daarbij een (gedeelte van) een gemeentelijk plantsoen moet wijken.

Paragraaf 6 Veiligheid op de weg

Artikel 2.1.6.1 Verorzaken van gladheid

De oude APV kende een plicht voor de eigenaar van een gebouw of terrein, gelegen binnen de bebouwde kom, om het trottoir langs dat gebouw of terrein sneeuwvrij te maken en te houden. Rond deze bepaling keert immer de vraag terug van bevoegdheid tot regeling. Bevoegdheid, omdat het

opnemen van een dergelijke plicht in de APV wellicht in strijd zou kunnen zijn met de in 1930 in Genève door de International labour organisation vastgestelde conventie betreffende de gedwongen of verplichte arbeid, dan wel in strijd zou kunnen zijn met artikel 4 van het Verdrag van Rome. Naast deze vraag moet ook geconstateerd worden dat een dergelijke bepaling door de overheid niet gehandhaafd wordt. Het sneeuwruimen op trottoirs is meer een voorwerp van zorg van de voorlichting dan van de politieambtenaar. Om deze redenen is dan ook afgezien van opname van een 'sneeuwruimbepaling' in de APV. Daarentegen bevat artikel 2.1.6.1 een verbod om tijdens vriezend weer een gevaarlijke situatie te laten ontstaan. Als voorbeeld valt te noemen het wassen van de auto op de openbare weg bij vriezend weer, waardoor plaatselijk een zeer gevaarlijke situatie kan ontstaan.

Artikel 2.1.6.2 Winkelwagentjes

Deze bepaling tracht het 'zwerfkarrenprobleem' enigszins te verkleinen door de winkelbedrijven te verplichten de door de consument gebruikte en achtergelaten winkelwagentjes terstond te verwijderen en op deze winkelwagentjes een herkenningsteken aan te brengen dan wel een statiegeldsysteem in te voeren.

Artikel 2.1.6.3 Uitzicht belemmerende beplanting of voorwerp (vervallen)

In de model APV is het artikel waarin een vergunningsplicht was opgenomen voor het plaatsen van voorwerpen op de weg in strijd met de bestemming ervan (artikel 2.1.5.1.) vervangen door een algemene regel waarin dit wordt verboden wanneer het gevaar of hinder oplevert, of het normale gebruik van de weg hindert. Daarmee vervalt de noodzaak van het oude artikel.

Indien door bomen of planten het uitzicht zodanig wordt belemmerd dat de verkeersveiligheid in het gedrang komt, kan het college op basis van zijn bevoegdheid om bestuursdwang toe te passen ex artikel 125 Gemeentewet, een last opleggen om de bomen of beplanting te verwijderen of te snoeien.

Artikel 2.1.6.4 Openen straatkolken e.d.

Bescherming van de bruikbaarheid van de weg is het motief voor deze bepaling.

Artikel 2.1.6.5 Kelderingangen, koekoeken e.d.

Artikel 427, onder 1e en 3e, van het Wetboek van Strafrecht verplicht de eigenaar reeds tot het treffen van de nodige voorzorgsmaatregelen met betrekking tot kelderingangen en toegangen tot onderaardse ruimten ten behoeve van de veiligheid van voorbijgangers. De onderhavige APV-bepaling gaat verder. Geopende kelderingangen e.d. blijven, ook al worden ze met de nodige voorzorgsmaatregelen omgeven, een gevaar voor het publiek. Het ook zonder noodzaak geopend hebben van kelderingangen e.d. kan hiermee tegengegaan worden.

Artikel 2.1.6.6 Gevaarlijk of hinderlijk voorwerp

Met betrekking tot schrikdraad kan het volgende opgemerkt worden. Ten aanzien van de veiligheid, de goede constructie en de keuring van elektrische schrikdraadinstallaties bevat het Veiligheidsbesluit elektrische schrikdraden (VBES) een aantal bepalingen.

De voorschriften die het college aan de vergunning kan verbinden, kunnen afgeleid worden van de eisen die het VBES stelt, waarbij in ieder geval voorgeschreven zou moeten worden dat daar waar de schrikdraden van een weg af aangeraakt kunnen worden er voldoende waarschuwingborden aangebracht moeten worden.

Artikel 2.1.6.6 gaat niet verder dan het stellen van een afstandsvereiste voor het aanbrengen van schrikdraad en puntdraad.

Artikel 2.1.6.7 Vallende voorwerpen (vervallen)

Dit artikel was ingegeven door het motief weggebruikers tegen vallende voorwerpen te beschermen. Het artikel waarin een vergunningsplicht was opgenomen voor het plaatsen van voorwerpen op de weg in strijd met de bestemming ervan (artikel 2.1.5.1.) is vervangen door een algemene regel waarin dit wordt verboden wanneer het gevaar of hinder oplevert, of het normale gebruik van de weg hindert. Daarmee vervalt de noodzaak van dit oude artikel.

Artikel 2.1.6.8 Veiligheid op het ijs

Dit artikel maakt het voor de politie mogelijk tegen hoofdzakelijk jeugdigen in hun eigen belang op te treden.

Afdeling 2 Toezicht op evenementen

Algemeen

Naar aanleiding van het fenomeen kooigevechten is in de oude APV een regeling opgenomen, die het houden van evenementen tot onderwerp heeft. Voordat de Algemene wet bestuursrecht in werking was getreden (vóór 1 januari 1994), was in de APV ten aanzien van evenementen een kennisgevingstelsel opgenomen. Dit gold ook voor het organiseren van optochten, feesten en wedstrijden (2.1.2.1 en 2.1.4.1) en betaald voetbalwedstrijden. De inwerkingtreding van de Algemene wet bestuursrecht leverde echter de vraag op of een kennisgevingstelsel zich wel verhoudt tot deze wet.

Het kernbegrip in de Awb is het woord 'besluit'. Daaronder wordt verstaan: een schriftelijke beslissing van een bestuursorgaan, inhoudende een publiekrechtelijke rechtshandeling (artikel 1:3, eerste lid). Het tot nu toe gehanteerde kennisgevingstelsel verplicht het bestuursorgaan niet tot het nemen van een schriftelijk besluit. Het bestuursorgaan kan bijvoorbeeld mondeling toestemming verlenen voor het organiseren van de activiteiten waarvan kennisgeving is gedaan. Een kennisgevingstelsel komt op twee manieren niet tegemoet aan eventuele bezwaren van derde belanghebbenden bij de te organiseren activiteiten:

- in de eerste plaats is het bestuursorgaan op grond van de Awb (artikel 4:8) niet verplicht belanghebbenden die naar verwachting bedenkingen hebben te horen bij het geven van een mondeling beslissing;
- in de tweede plaats dient er in beginsel een schriftelijk besluit te zijn voordat daartegen bezwaar- of beroepsmogelijkheden aangewend kunnen worden.

Het risico is derhalve aanwezig dat bij de toepassing van een kennisgevingstelsel de belangen van derden niet meegenomen worden, terwijl deze - zeker bij grootschalige evenementen - van groot belang kunnen zijn. Een kennisgevingstelsel verdraagt zich om deze reden niet met de Awb en daarom wordt voorgesteld voor de artikelen 2.1.2.1, 2.1.4.1, 2.1.4.2 en 2.2.2 een vergunningstelsel in te voeren.

Overigens is het kennisgevingstelsel minder werkbesparend gebleken dan aanvankelijk bij de invoering ervan werd gedacht. Dit staat de invoering van een vergunningstelsel dan ook niet in de weg.

Artikel 2.2.1 Begripsomschrijving

Eerste lid

Uitgaande van een algemeen geldend criterium (namelijk elke voor publiek toegankelijke verrichting van vermaak) wordt vervolgens een aantal evenementen opgesomd dat niet onder de werking van de bepalingen valt.

- a. In de eerste plaats is dit het geval bij bioscoopvoorstellingen. Deze voorstellingen worden niet als evenement aangemerkt.
- b. Daarnaast gelden de bepalingen niet voor waren- en snuffelmarkten. Indien het college op grond van artikel 160, eerste lid, aanhef en onder h, van de Gemeentewet een (waren-)markt heeft ingesteld, kan de gemeenteraad hiervoor regels vaststellen in een marktverordening. Snuffelmarkten zijn specifiek geregeld in artikel 5.2.4 van de APV.
- c. De Wet op de kansspelen kent een eigen toezichtregime.
- d. Dansen in een horeca-inrichting (DHW) is uitgezonderd van het evenementenbegrip omdat dit in het algemeen niet als een evenement kan worden gezien. Een andere, meer incidenteel plaatsvindende activiteit dan het gelegenheid geven tot dansen (bijv. het optreden van een band, een houseparty, of een kooigevecht) kan wel als evenement worden aangemerkt. Zie verder hieronder onder feest.
- e. Betogingen, samenkomsten en vergaderingen zijn al geregeld in de Wom. Zie voor een toelichting op de Wom onder artikel 2.1.2.3.
- f. Onder f zijn ten slotte van de evenementenbepaling uitgezonderd 2.1.4.3 (Straatartiest) en 2.3.3.1 (Speelgelegenheden). Dit gebeurt uiteraard om dubbele regelgeving te voorkomen. Optochten,

braderieën, feesten en wedstrijden op of aan de weg vallen nu onder de reikwijdte van het evenementenbegrip (artikel 2.2.1, tweede lid).

Tweede lid

Herdenkingsplechtigheid

Omdat een herdenkingsplechtigheid doorgaans wel voor publiek toegankelijk is, maar uiteraard niet als een verrichting van vermaak kan worden aangemerkt, wordt ze als evenement genoemd.

Braderie

Omdat een braderie een voor publiek toegankelijke verrichting van vermaak is, is het een evenement:

Optochten

Het houden van optochten, zoals carnavals- en Sinterklaasoptochten, bloemencorso's enz., die niet opgevat kunnen worden als een middel tot het uiten van een mening of gedachten of gevoelens, worden aangemerkt als zijnde een evenement.

Feest, muziek

Wanneer een feest voor publiek toegankelijk is, is er sprake van een vergunningplichtige activiteit omdat het valt onder de reikwijdte van de begripsomschrijving van artikel 2.2.1, eerste lid. Het feest kan als een voor publiek toegankelijke verrichting van vermaak worden aangemerkt. Besloten feesten daarentegen vallen niet onder de reikwijdte van de evenementenbepaling omdat deze activiteit niet een voor het publiek toegankelijke verrichting van vermaak is.

Wedstrijd op of aan de weg

Voor wedstrijden op of aan de weg is een vergunning van de burgemeester vereist, krachtens het bepaalde in het eerste lid, van artikel 2.2.2 en artikel 2.2.1, tweede lid, onder d. Wanneer een wedstrijd onder auspiciën van een sportbond plaatsvindt, zal deze sportbond in veel gevallen zelf reglementen hebben opgesteld die de organisator van de wedstrijd moet naleven.

Artikel 2.2.2 Evenement

Het oude artikel 2.2.2 ging uit van een algeheel verbod op het organiseren van een evenement, waarbij een vrijstelling kon worden verleend. Voor het organiseren van kleine evenementen zoals de barbecues en/of straatfeesten is in het kader van de vermindering van administratieve lasten voor de burger. Het vervangen van vergunningvoorschriften door algemene regels in combinatie met het doen van een melding geeft organisatoren van een klein evenement meer vrijheid maar tegelijk ook meer verantwoordelijkheid voor zorgvuldig gebruik van die openbare ruimte.

Eerste lid

Bij de beoordeling of een vergunning kan worden verleend wordt bekeken of één van de weigeringsgronden neergelegd in het nieuwe artikel 1.8 van toepassing is.

Tweede lid

In dit lid wordt bepaald dat het verbod van het eerste lid niet geldt voor bepaalde eendaagse evenementen, te weten de barbecues en/of straatfeesten. Een vergunning wordt niet noodzakelijk geacht, maar regulering wel.

Tweede lid, onder a, het een barbecue of straatfeest in de buitenlucht betreft

Uit de praktijk blijkt dat voor kleinschalige evenementen zoals de barbecue en/of straatfeest het instrument van een vergunning weinig toevoegt, immers in de praktijk wordt een dergelijke aanvraag vrijwel altijd gehonoreerd en worden standaardvoorschriften aan de vergunning verbonden.

Tweede lid, onder b, het aantal bezoekers niet meer bedraagt dan 100 personen

Dit aantal (hoewel arbitrair) is vastgesteld in afstemming met de afdeling Vergunningen.

Tweede lid, onder c, het evenement niet plaatsvindt op de rijbaan, (brom)fietspaden of een parkeergelegenheid en het anderszins geen belemmering vormt voor het verkeer en de hulpdiensten.

Zodra een rijbaan, fiets/bromfietspad of parkeergelegenheid wordt afgezet voor een evenement is tenminste een tijdelijke verkeersmaatregel nodig. Vindt het evenement plaats op het trottoir dan wordt

rekening gehouden met voldoende doorloopruimte voor passanten, als richtlijn wordt hierbij 150 cm aangehouden.

Derde lid

Het is de verantwoordelijkheid van de organisator om zich tijdig over de regels te informeren zodat hij niet met termijnen in problemen komt. De organisator kan zowel een natuurlijk- als rechtspersoon zijn. De gemeente heeft er belang bij om tijdig op de hoogte te zijn van een initiatief dat zich afspeelt in de buitenlucht. Een verplichte melding van een voorgenomen evenement in dergelijke gevallen is een goed alternatief voor een vergunningvereiste.

Artikel 2.2.3 Betaald voetbal

In de oude APV waren de wedstrijden van F.C. Zwolle geregeld door middel van een kennisgevingstelsel (artikel C49). Op grond van deze bepaling was het niet mogelijk een voetbalwedstrijd te verbieden. Dit is recentelijk gebeurd op grond van de bevoegdheid van de burgemeester ingevolge artikel 172, lid 3 van de Gemeentewet. Dit is niet een geëigend middel om een voetbalwedstrijd te verbieden. Het lijkt daarom beter om 'gewone middelen' te creëren, zodat de 'buitengewone' niet behoeven te worden gehanteerd. Ten tweede is de bevoegdheid van artikel 172, lid 3 Gemeentewet gericht op een concreet geval, waardoor een algehele regulering van het betaald voetbal moeilijk denkbaar is. Voorschriften waar de organisator in het algemeen aan moet voldoen, kunnen bij concreet bevel niet worden gegeven. Ten derde schept het op ad hoc-basis hanteren van artikel 172, lid 3 Gemeentewet onduidelijkheid en onzekerheid bij de organisatoren.

Wij kiezen ter regulering van betaald voetbalwedstrijden voor een vergunningsstelsel, in verband met de Algemene wet bestuursrecht en de rechtsbeschermingmogelijkheden van derden.

In de voorgestelde APV-bepaling worden, kort samengevat, geregeld:

- a welke instantie als organisator wordt aangemerkt;
- b de verplichting van de organisator tot opgave van de speeldata en overige relevante informatie volgens een daartoe door de burgemeester vast te stellen formulier;
- c de mogelijkheid voor meerdere wedstrijden tegelijk (bijvoorbeeld competitieheft) vergunning aan te vragen;
- d de mogelijkheid voor de burgemeester om per wedstrijd nadere voorschriften te geven in het belang van de openbare orde;
- e de bevoegdheid van de burgemeester om op limitatief omschreven gronden de wedstrijd te verbieden.

Omdat speciaal voor betaald-voetbalwedstrijden een vergunningsplicht geldt, kan deze worden beschouwd als een *lex specialis* ten opzichte van de algemene vergunningsplicht voor evenementen. Dit artikel is in overeenstemming met het afgesloten convenant betaald voetbal.

Afdeling 3 Toezicht op openbare inrichtingen

Paragraaf 1 Toezicht op horecabedrijven

Gemeentelijke horeca-exploitatievergunning

Op dit moment is dit vergunningenstelsel opgenomen in de Drank- en Horecaverordening. Door opneming van dit stelsel in de APV verandert er niets aan het bestaande beleid. Elk horecabedrijf dient een ontheffing van de Drank- en Horecaverordening te hebben. Deze verordening biedt een handvat om de overlast in de zin van de openbare-ordeproblematiek buiten het etablissement tegen te gaan. Omdat die overlast groot kan zijn, gaat de voorkeur uit naar een vergunningenstelsel ter bescherming van het woon- en leefklimaat in de omgeving van het horecabedrijf en van de openbare orde. Met dit preventieve middel zijn ongewenste ontwikkelingen te voorkomen. Voorts is in verband met de aard van de straat of de wijk, met andere woorden de woon- en leefsituatie ter plaatse, het aantal bedrijven te limiteren (maximumstelsel). Het is dus geoorloofd een vergunning te weigeren, indien het karakter van de betrokken straat of buurt zou worden aangetast door de vestiging van een nieuw horecabedrijf. Al vaker heeft de Afdeling rechtspraak van de Raad van State bepaald, dat het als een belang van openbare orde kan worden beschouwd, dat niet een ongelimiteerd aantal vergunningen wordt afgegeven en dus een maximumstelsel wordt gehanteerd. Volgens deze opvatting kan het aantal te verlenen vergunningen worden beperkt tot een vastgesteld

maximumaantal, indien door een veelheid van horecabedrijven (in de straat of de wijk) de openbare orde in gevaar wordt gebracht. Wel dient het gemeentebestuur in ieder afzonderlijk geval aan te tonen of aannemelijk te maken, dat van zo'n gevaar in concreto daadwerkelijk sprake is. Een belangrijk hulpmiddel bij het motiveren van het gevoerde beleid is de nota integraal horecabeleid. Bij behoefte kan hierin met opgave van redenen zo'n maximumaantal te verlenen vergunningen worden vermeld alsmede horecaconcentratie- en horecastiltegebieden worden aangewezen. Het integraal horecabeleid is in ontwikkeling. Uiteraard zal dit beleid zich verhouden met de in het gebied geldende of in voorbereiding zijnde bestemmingsplannen (waaronder het bestemmingsplan Beschermd Stadsgezicht).

Drank- en horecaverordening

De eerste reden waarom de bepalingen ten aanzien van de overlast voor de woon- en leefomgeving uit de Drank- en Horecaverordening worden gehaald en in de APV worden ondergebracht houdt verband met de reikwijdte van het begrip horecabedrijf. Zoals uit de omschrijving in artikel 2.3.1.1, eerste lid, blijkt, vallen hieronder ook bedrijven waar geen alcoholhoudende drank wordt verstrekt. De Drank- en Horecawet heeft echter, gezien artikel 1, eerste lid, geen betrekking op laatstgenoemde bedrijven.

De tweede reden is gelegen in het motief van de voorschriften voor horecabedrijven. Gelet op de aanhef van de Drank- en Horecawet worden hierin primair uit sociaalhygiënisch en sociaal-economisch oogpunt regels gesteld over het verstrekken van alcohol.

De bescherming van de woon- en leefsituatie is een van de doelstellingen die aan de verordeningsbepalingen ten grondslag liggen. Toch is er een duidelijk verschil in hantering van genoemd belang. Krachtens de drank- en horecaverordening kan, met een beroep op dat belang, slechts worden opgetreden tegen een hieronder vallende inrichting aan de hand van kwalitatieve criteria die verband houden met het effect van dat bedrijf van onderhavige aard op de woon- en leefsituatie ter plekke.

Meermalen heeft de Afdeling rechtspraak van de Raad van State geconstateerd dat 'blijkens de wetsgeschiedenis uitdrukkelijk niet is beoogd om met artikel 18 Drank- en Horecawet alsnog - in afwijking van de opzet van de wet - de mogelijkheid te bieden om kwantitatieve maatstaven te introduceren'. Met een drank- en horecaverordening kan derhalve een maximumstelsel vanwege het karakter van de straat of de wijk niet worden gerealiseerd. Om, zoals wenselijk is, een dergelijk beleid daarentegen wel te kunnen voeren op grond van de gemeentelijke voorschriften ter aanvulling van het integraal horecabeleid, moeten deze dan ook niet in een drank- en horecaverordening worden opgenomen.

Artikel 2.3.1.1 Begripsomschrijvingen

Inrichting

Bij de omschrijving van het begrip 'inrichting' is aansluiting gezocht bij artikel 2, eerste lid, onderdeel a, onder 1°, van het Besluit horeca-, sport-, en recreatie-inrichtingen Milieubeheer. Om te voorkomen dat een coffeeshop in het geval er dranken om niet worden genuttigd niet zou worden bestreken door de begripsomschrijving "horecabedrijf", is aan de bij het Besluit aangesloten begripsomschrijving de aanduiding "rookwaren" toegevoegd.

De sluitingsbepalingen van deze verordening hebben slechts betrekking op die gedeelten van de inrichting, die daadwerkelijk ten behoeve van de eigenlijke horeca-activiteiten gebruikt worden. Een op het trottoir gesitueerd terras behoort derhalve wel bij de inrichting, de zich boven de inrichting bevindende woning van de houder niet.

Artikel 2.3.1.2 Exploitatie horecabedrijf

Eerste lid

Op grond van het nieuwe artikel 1.7 gelden vergunningen voor onbepaalde tijd. Dit geldt ook voor de horeca-exploitatievergunning. Afwijken van deze tijdsduur is alleen toegestaan indien er een dwingende afwijkingsgrond is.

Tweede lid

Indien het bestemmingsplan vestiging van een horecabedrijf ter plaatse niet toelaat, is het moeilijk uit te leggen dat de exploitatievergunning moet worden verleend, maar dat daarvan geen gebruik

gemaakt kan worden wegens strijd met het bestemmingsplan. Strijd met het bestemmingsplan is daarom als verplichte weigeringsgrond opgenomen.

Derde en vierde lid

Een aantal categorieën van kleinschalige horecagelegenheden, waar de openbare orde evident niet in het geding is, heeft geen vergunning nodig. Immers de noodzaak van bescherming van de openbare orde, de openbare veiligheid (en het voorkomen van overlast) ontbreekt. Te denken valt aan een ontbijthoekje bij de bakker, ijssalons, etc. Gevolg hiervan is dat de inrichtingseisen bij alcoholvrije horeca van ondergeschikt belang zijn, het gaat om de te verwachten overlast.

Verder is de vergunningplicht komen te vervallen voor een horecabedrijf waar tevens op grond van artikel 3 van de Drank- en Horecawet een vergunning is vereist. Gebleken is dat in Zwolle de horecaexploitatievergunning voor de natte horeca onvoldoende bijdraagt aan het verminderen van overlast en terugdringen van openbare orde problemen. De exploitatievergunning in stand laten voor de natte horecabedrijven is dan ook onevenredig belastend en is om die reden komen te vervallen.

Vijfde lid

Op basis van artikel 1:5 is de vergunning persoonsgebonden. Dat is bij deze exploitatievergunning niet zonder reden. De persoon van de exploitant speelt een belangrijke rol in de wijze van exploitatie en dus ook in de wijze waarop deze exploitatie het woon- en leefklimaat en de openbare orde beïnvloedt. Indien toepassing wordt gegeven aan de mogelijkheden van de Wet Bibob, zal de gemeente eerst zelf al het mogelijke moeten doen om de integriteit en achtergrond van de vergunningaanvrager te onderzoeken. Een belangrijk hulpmiddel kan daarbij de verklaring omtrent het gedrag zijn.

Artikel 2.3.1.3 Opheffing vergunningplicht (vervallen)

Dit artikel regelde de opheffing van de vergunningplicht zodat het mogelijk was binnen de gemeente gebieden aan te wijzen waar de exploitatie van een horeca-inrichting zonder voorafgaande toestemming mogelijk was. Dit artikel is komen te vervallen, omdat in artikel 2.3.1.2 de uitzonderingen op de vergunningsplicht reeds zijn opgenomen.

Artikel 2.3.1.4 Sluitingsuur

Een inrichting als bedoeld in de onderhavige paragraaf kan vergunningplichtig zijn ingevolge de Wet milieubeheer of onder de werking van het Besluit horeca-, sport-, en recreatie-inrichtingen vallen. Aan een krachtens deze wet verleende vergunning kunnen eveneens voorschriften worden verbonden ter voorkoming van de indirecte gevolgen van de inrichting. De sluitingsbepalingen van de APV gelden niet voor zover deze voorschriften van toepassing zijn. De raad kan dus niet aanvullend via de APV gevaar, schade of hinder of andere belangen die onder het begrip "bescherming van het Milieu" vallen, tegengaan.

Dit artikel is gewijzigd bij raadsbesluit van 28 oktober 2003. Het beleid is neergelegd in de Beleidsregel van de burgemeester d.d. 21 juli 2003. Voor toelichting wordt daar naar verwezen.

Artikel 2.3.1.5 Afwijking sluitingsuur; algehele sluiting

Op 13 juli 2002 is de Wet Victor in werking getreden (Staatsblad 2002, 348). Deze wet houdt in dat het college de bevoegdheid krijgt om de eigenaar van een pand dat is gesloten op grond van de Apv, artikel 13b Opiumwet of artikel 174a Gemeentewet aan te schrijven om het pand in gebruik te geven aan een andere persoon of instelling, dan wel om verbeteringen aan te brengen. Als de verstoring van de openbare orde of de verkoop van drugs niet langdurig achterwege blijft, kan in het uiterste geval zelfs overgegaan worden tot onteigening.

In de Wet Victor is ook bepaald dat sluitingen op grond van artikel 13b Opiumwet en artikel 174a Gemeentewet moeten worden ingeschreven in de openbare registers. Conform artikel 3:16 BW. Deze inschrijvingsplicht geldt niet voor de sluitingen op grond van de APV.

Artikel 2.3.1.6 Aanwezigheid in gesloten horecabedrijf

De sluitingsbepalingen van de vorige artikelen zijn in eerste instantie gericht tot de houder van de

inrichting. Op hem rust de plicht zijn inrichting gesloten te houden gedurende de in die artikelen genoemde tijden en tijdens de door de burgemeester bij een sluitingsbevel aangegeven periode.

Artikel 2.3.1.6 richt zich tot de (potentiële) bezoeker van de inrichting.

Indien hij gedurende de tijd dat de inrichting gesloten dient te zijn daarin of aldaar met goedvinden van de houder daarvan aanwezig is, overtreedt hij het verbod van artikel 2.3.1.6. In het geval echter de toestemming van de houder om in de inrichting aanwezig te zijn ontbreekt en de bezoeker zich niet op eerste vordering van die houder verwijdert, overtreedt hij artikel 138 Wetboek van Strafrecht (lokaalvredebreuk).

Beide artikelen zijn naast elkaar bestaanbaar. Artikel 2.3.1.6 van deze verordening immers verschaft een middel om op te kunnen treden ter handhaving van een publiekrechtelijke regeling, terwijl artikel 138 Wetboek van Strafrecht de bescherming van de rechten, aan de eigendom verbonden, als onderwerp heeft.

Artikel.3.1.7 Ordeverstoring

Dit artikel richt zich in zijn algemeenheid tot bezoekers en is opgenomen in de APV als uitwerking van de campagne "Er zijn grenzen".

Artikel 2.3.1.7.a Zwarte Lijst

De in de praktijk (in het kader van het project "er zijn grenzen") door de horecaondernemers gehanteerde zwarte lijst wordt door dit artikel gelegaliseerd. Dit betekent dat personen die op de zwarte lijst staan toch in een horecabedrijf komen op eenvoudige manier verwijderd kunnen worden en strafbaar zijn. Dit artikel is in de APV opgenomen als uitwerking van de campagne "Er zijn grenzen".

Artikel 2.3.1.8 Toegang ambtenaren van politie

Om de controletaak van politieambtenaren te vergemakkelijken is de houder van een inrichting op grond van artikel 2.3.1.8 verplicht er voor te zorgen dat deze ambtenaren onbelemmerd de inrichting kunnen betreden gedurende de tijd dat deze voor het publiek geopend is. Ook indien wordt vermoed dat zich in de inrichting bezoekers bevinden gedurende de tijd dat de inrichting gesloten moet zijn, dient de houder politieambtenaren tot de inrichting toe te laten. Niet-nakoming van de in artikel 2.3.1.8 opgenomen verplichting levert een overtreding op van artikel 184 Wetboek van Strafrecht.

Artikel 2.3.1.9 Het college als bevoegd bestuursorgaan

Onder de begripsomschrijving van horecabedrijf kunnen ook inrichtingen vallen die niet voor het publiek toegankelijk zijn (bijvoorbeeld sterk besloten sociëteiten en gezelligheidsverenigingen, zie ook onder 2.3.1.6). Op grond van artikel 174 Gemeentewet is de burgemeester dan niet het bevoegde bestuursorgaan, maar is het college het bevoegde bestuursorgaan.

Paragraaf 2 Toezicht op speelgelegenheden

Artikel 2.3.2.1 Speelgelegenheden

De bepaling heeft een ruime opzet. Iedere openbare gelegenheid, waarin de mogelijkheid wordt geboden enig spel te beoefenen waarbij geld of in geld inwisselbare voorwerpen kunnen worden gewonnen of verloren, valt onder het begrip speelgelegenheid. Dus ook de Golden Ten Casino's, de Holland Casino's, de Ladbroke Totalisator en inrichtingen waar het bingospel beoefend wordt of waar een speelautomaat is te bespelen, vallen eronder.

Een belangrijke beperking is echter ingebouwd in het tweede lid van artikel 2.3.3.1. Alleen voor de 'exploitatie' van een speelgelegenheid geldt de vergunningplicht. Dat betekent, dat de houder van een café waarin men een kaartje kan leggen, niet zonder meer over een vergunning hoeft te beschikken. Dat is alleen het geval, indien de mogelijkheid tot het beoefenen van het spel bewust met enig winst oogmerk wordt geboden.

De bepaling vult de regeling in de Wet op de kansspelen aan, en wel vanuit een ander motief. De wet heeft namelijk niet tot doel de openbare orde en het woon- en leefklimaat te beschermen, maar de spelzucht te kanaliseren, jeugdigen en sociaalzakkere te beschermen en illegaal aanbod met daarmee verbonden criminaliteit als fraude tegen te gaan. Speelautomatenhallen vallen niet onder deze bepaling. Hierop is de verordening op de speelautomatenhallen van toepassing. De bepaling bevat evenals de evenementenbepaling (artikel 2.2.1) een vergunningsstelsel. Artikel 2.2.1 is echter

toegesneden op eenmalige kortstondige activiteiten van min of meer onschuldige aard, terwijl artikel 2.3.3.1 van toepassing is op gelegenheden met een permanent karakter. Artikel 2.3.3.1 is ook van toepassing op Golden Ten Casino's.

Artikel 8.3., tweede lid van het Vreemdelingenbesluit bepaalt dat de vreemdeling die geen rechtmatig verblijf heeft op grond van artikel 8 van de Vreemdelingenwet geen aanspraak kan maken op de toekenning van vergunningen en ontheffingen door bestuursorganen, voorzover die vergunningen en ontheffingen betrekking hebben op standplaatsen, markten, venten, collecteren, evenementen of beroepsmatige dan wel bedrijfsmatige activiteiten. Het besluit schrijft dwingend voor dat voor de verlening van een vergunning en ontheffing die een beroeps- dan wel een bedrijfsmatig karakter heeft een verblijfsrechtelijke toets dient plaats te vinden.

Het verbod tot het spelen om geld op de openbare weg is geregeld in artikel 2.4.5.a.

Afdeling 4 Maatregelen tegen overlast en baldadigheid

Artikel 2.4.1 Betreden gesloten woning of lokaal

De burgemeester is op grond van artikel 174a van de Gemeentewet bevoegd tot sluiting van woningen van waaruit (drugs)overlast wordt veroorzaakt.

Het tweede lid van artikel 2.4.1 is gebaseerd op de bevoegdheid van de burgemeester ex artikel 13b van de Opiumwet tot toepassing van bestuursdwang indien in voor het publiek toegankelijke lokalen en daarbij behorende erven een middel als bedoeld in artikel 2 of 3 van de Opiumwet wordt verkocht, afgeleverd of verstrekt dan wel daartoe aanwezig is. Met de laatste wijziging van de Opiumwet is het ook mogelijk om op te treden tegen drugshandel vanuit woningen en niet voor het publiek toegankelijke lokalen.

In artikel 2.3.1 staat in het eerste lid een verbodsbepaling die voortvloeit uit artikel 174a Gemeentewet. Aangezien de situatie kan ontstaan dat personen de woning moeten betreden wegens dringende redenen, is het derde lid er aan toegevoegd.

Vanwege de grote persoonlijke gevolgen die aan het sluiten van een woning kunnen zijn verbonden, is in het vierde lid een mogelijkheid voor ontheffing van het verbod opgenomen. Ook bij de sluiting van een lokaal op grond van artikel 13b van de Opiumwet kan bijvoorbeeld ontheffing verleend worden aan de exploitant zelf en zijn gezinsleden. Het lokaal blijft dan wel gesloten voor het publiek.

Artikel 2.4.2 Plakken en kladden

Lid 1

In het eerste lid is sprake van een absoluut verbod. In de term 'bekladden' ligt reeds besloten dat het daarbij niet gaat om meningsuitingen als bedoeld in artikel 7 van de Grondwet, artikel 10 EVRM en artikel 19 IV.

Lid 2

Het aanbrengen of doen aanbrengen van aanplakbiljetten op onroerend zaak kan worden aangemerkt als een middel tot bekendmaking van gedachten en gevoelens dat naast andere middelen zelfstandige betekenis heeft en met het oog op die bekendmaking in een bepaalde behoefte kan voorzien.

Op het in artikel 7 van de Grondwet gewaarborgde grondrecht zou inbreuk worden gemaakt als die bekendmaking in het algemeen zou worden verboden of van een voorafgaand overheidsverlof afhankelijk zou worden gesteld. Artikel 2.4.2 maakt op dit grondrecht geen inbreuk, aangezien het hierin neergelegde verbod krachtens het tweede lid uitsluitend een beperking van het gebruik van dit middel van bekendmaking meebrengt, voor zover door dat gebruik eens anders recht (namelijk dat van de rechthebbende) wordt geschonden.

De eis dat 'plakken' slechts is toegestaan indien dit geschiedt (door of) met toestemming van de rechthebbende, komt in het geval dat de gemeente die rechthebbende is, niet neer op het afhankelijk stellen van dat aanplakken van een voorafgaand verlof van de overheid als bedoeld in artikel 7 van de Grondwet. De gemeente die als eigenares van een onroerend zaak toestemming verleent of weigert, handelt namelijk in haar privaatrechtelijke hoedanigheid.

Artikel 2.4.3 Vervoer plakgereedschap e.d.

Door deze bepaling wordt de effectiviteit van het in het vorige artikel opgenomen aanplakverbod vergroot.

Het tweede lid van de bepaling dient aldus te worden verstaan dat de omstandigheid dat de in het eerste lid genoemde stoffen en voorwerpen niet waren bestemd of gebezigd voor handelingen, welke ingevolge de voorgaande bepaling zijn verboden, een rechtvaardigheidsgrond oplevert.

Bij de voorgestelde redactie is het de opsporingsambtenaar en het OM mogelijk gemaakt aan de hand van de omstandigheden en/of verkregen indrukken na te gaan of al dan niet sprake is van een overtreding als bedoeld in het eerste lid.

Artikel 2.4.4 Vervoer inbrekerswerktuigen

Deze verbodsbepaling beoogt het plegen van misdrijven zoals diefstal met braak te bemoeilijken.

Artikel 2.4.5.a Verbod tot het spelen om geld

Uit jurisprudentie is gebleken dat het antigok-artikel in de APV niet te ruim gedefinieerd moet worden. Een te ruim gedefinieerd artikel kan dan ook het werkingsgebied van de Wet op de Kansspelen beslaan en is dan onverbindend. Deze definitie heeft de rechtelijke toets doorstaan. Dit artikel is destijds in de APV opgenomen om overlast door gokken op straat in Holtenbroek tegen te gaan.

Artikel 2.4.6 Hinderlijk gedrag op of aan de weg

Op basis van artikel 2.4.6 (en ook 2.4.8) kan tegen vormen van onnodige hinder of overlast worden opgetreden. Artikel 424 van het Wetboek van Strafrecht stelt reeds 'straatschenderij' strafbaar, terwijl artikel 426bis van dat wetboek het belemmeren van anderen op de openbare weg met straf bedreigt. Artikel 431 van het Wetboek van Strafrecht stelt nachtelijk burengerucht strafbaar. Deze handelingen zou men kunnen omschrijven als baldadigheid.

Artikel 2.4.7 Hinderlijk drankgebruik

De laatste jaren worden we geconfronteerd met overlast door dak- en thuislozen die zich op de openbare straat te goed doen aan diverse soorten alcoholica en vervolgens passanten lastig vallen of voor veel andere overlast in de omgeving zorgen. Bij daadwerkelijke verstoring van de openbare orde kunnen

op grond van de artikelen 2 en 12 van de Politiewet bevelen tot verwijdering worden gegeven. Niet-naleving daarvan is strafbaar op grond van artikel 184 van het Wetboek van Strafrecht. Voorts zal in een aantal gevallen (als bijvoorbeeld wordt geconstateerd dat flesjes worden stuk gegooid) optreden mogelijk zijn aan de hand van artikel 424 van het Wetboek van Strafrecht (baldadigheid). Dit artikel is al enkele malen toegepast. De hantering van deze wetsbepalingen is in de praktijk echter niet eenvoudig. Er bestaat daarom behoefte aan een rechtsgrond, waardoor optreden in wat men zou kunnen noemen de 'voorfase' - dus het bierdrinken op bepaalde plaatsen - mogelijk wordt.

Om in deze behoefte te voorzien wordt in dit artikel een verbod opgenomen om alcoholhoudende drank te nuttigen of aangebroken flesjes en blikjes met dergelijke drank bij zich te hebben (lid 1). Dit verbod geldt uiteraard niet voor terrassen die deel uitmaken van een horecabedrijf alsmede ter gelegenheid van een evenement waarbij op grond van artikel 38, tweede lid, van de Drank- en Horecawet toestemming is verleend om op de plaats waar dat evenement zich afspeelt alcoholhoudende drank te verstrekken (lid 2).

Artikel 2.4.8 Hinderlijk gedrag bij of in gebouwen

Voor een toelichting wordt verwezen naar de toelichting bij artikel 2.4.6 Hinderlijk gedrag op of aan de weg.

Artikel 2.4.9 Hinderlijk gedrag in voor publiek toegankelijke ruimten

Deze bepaling is een aanvulling op de bestaande artikelen ter bestrijding van baldadigheid e.d. op of aan de weg en op artikel 138 van het Wetboek van Strafrecht, baldadig en ordeverstoring gedrag in voor het publiek toegankelijke ruimten kan worden tegengegaan.

Artikel 2.4.11 Neerzetten van fietsen e.d.

Het plaatsen van voertuigen is op verschillende plaatsen geregeld, steeds met een wisselende

bedoeling: de instandhouding van het plantsoen, het tegengaan van diefstal of verkeersbelangen. In dit artikel gaat het om de voorkoming van overlast. Het neerzetten van fietsen en bromfietsen tegen panden welke niet door de eigenaren van die voertuigen worden bezocht of op plaatsen waar deze voertuigen hinder of schade kunnen teweegbrengen, geeft vaak aanleiding tot klachten.

Artikel 2.4.12 Overlast van fiets of bromfiets op evenemententerrein e.d.

Op grond van het RVV kunnen bepaalde categorieën weggebruikers van bepaalde wegen worden geweerd. De achtergrond daarvan is het verkeersbelang, hetzij de verkeersveiligheid of de vrijheid van het (andere) verkeer.

Er kunnen echter andere motieven zijn om bepaalde categorieën weggebruikers te weren. Hier is een verbod opgenomen om de fiets of de bromfiets mee te voeren op terreinen, waar onder meer een kermis wordt gehouden, als dat terrein door burgemeester en wethouders is aangewezen als een voor fietsen en bromfietsen verboden terrein gedurende die tijd. In de mensenmenigte is een fiets hinderlijk. Het verbod moet wel aan de bezoekers van het terrein worden kenbaar gemaakt. Een soortgelijk verbod is opgenomen in de marktverordening voor het meenemen van fietsen en bromfietsen over een marktterrein.

Artikel 2.4.13 Bespieden van personen

Met deze bepaling wordt beoogd ongemerkte en door iedereen als ongewenst ervaren verstoring van de privacy te verbieden. Toepassing zal het artikel alleen in excessieve situaties vinden; de politie zal in het algemeen eerst optreden, indien burgers klachten hebben geuit over voyeurs. Een bepaling over heimelijk afluisteren is in verband met de artikelen 139a, 374bis en 441a uit het Wetboek van Strafrecht niet nodig.

Artikel 2.4.14 Loslopende honden, verboden plaatsen

Dit artikel beperkt het loslopen van honden in twee situaties: op de weg (door de omschrijving van het begrip 'weg' vallen hieronder ook parken en plantsoenen), zonder dat de hond aangelijnd is, en op kinderspeelplaatsen e.d. Aan dit artikel ligt in zijn algemeenheid het motief van de voorkoming en bestrijding van overlast ten grondslag.

In het bijzonder heeft dit artikel de volgende bedoelingen:

- de bescherming van de verkeersveiligheid, die door loslopende honden in gevaar kan worden gebracht;
- het voorkomen van beschadiging aan eigendommen van derden;
- het voorkomen van hinder voor voetgangers;
- het bestrijden van verontreiniging (bijvoorbeeld van speelweiden, zandbakken, e.d.);
- het tegengaan van verspreiding van de besmettelijke veeziekte abortus-Bang;
- het voorkomen van schade en dierenleed, welke worden veroorzaakt doordat loslopende honden andere dieren en wel met name schapen en kippen naar het leven staan.

Als in strijd met het in dit artikel neergelegde verbod honden loslopend worden aangetroffen, biedt artikel 125 van de Gemeentewet (bestuursdwang) de mogelijkheid deze honden gevangen te nemen en over te dragen aan een door burgemeester en wethouders aangewezen asiel. Dit vindt uiteraard niet plaats wanneer de eigenaar direct te achterhalen is.

Het Burgerlijk wetboek geeft in boek 5 een regeling voor de opvang van gevonden dieren. De vinder van een hond kan het dier bij de gemeente in bewaring geven. De gemeente dient op basis van artikel 5:8 vervolgens ten minste twee weken de verzorging van het dier op zich te nemen. In de praktijk wordt hieraan vorm gegeven door het dier onder te brengen bij een dierenasiel, waarbij de gemeente de kosten voor het verblijf, de voeding en de verzorging betaalt. Na twee weken kan het dier worden verkocht of worden weggegeven. Als deze mogelijkheden zijn uitgesloten dan kan de burgemeester het dier laten afmaken.

De termijn van twee weken kan worden bekort als de kosten voor de verzorging onevenredig hoog zullen zijn of als het afmaken van het dier om geneeskundige redenen is vereist.

Lid 2 is opgenomen voor de eigenaar of houder van een hond die zich vanwege zijn handicap door een geleidehond laat begeleiden of die een hond opleidt tot geleidehond.

Artikel 2.4.15 Verontreiniging door honden

De strafbaarheid wordt opgeheven indien de uitwerpselen direct worden verwijderd. De overtreding van het verbod inzake verontreiniging van trottoirs door hondenuitwerpselen behoort tot de zogenaamde verontreinigingsdelicten, welke vatbaar zijn voor transactie door de politie dan wel Bijzondere Opsporingsambtenaren.

Artikel 2.4.16 Gevaarlijke honden

Enige jaren geleden ontstond verontrusting over agressief gedrag van bepaalde honden, met name dat van pitbullterriërs. Er deden zich incidenten voor waarbij honden aanzienlijk letsel toebrachten aan mens of dier. Derhalve zijn deze artikelen destijds in de APV opgenomen.

Artikel 2.4.17 Houden van hinderlijke of schadelijke dieren

Het kan voor de omgeving hinderlijk zijn, als iemand dieren houdt.

Er moet kunnen worden ingegrepen als overlast of schade voor de openbare gezondheid dreigt. Dan moeten belangen worden afgewogen. Daarom is gekozen voor de constructie, dat het college wordt bevoegd verklaard de plaatsen aan te wijzen, alwaar naar hun oordeel het houden van bepaalde dieren overlast of schade voor de volksgezondheid veroorzaakt. Een zodanige aanwijzing moet worden beschouwd als een daad van uitvoering op basis van artikel 162 van de Gemeentewet. Volgens de Wet op de dierenbescherming is het verboden zonder vergunning van het college als bedrijf uit te oefenen het kopen, ten verkoop voorradig hebben, verkopen, in bewaring nemen, africhten of doden van honden of katten.

Ingevolge de Wet bedreigde uitheemse diersoorten is het - behoudens ontheffing van de minister van landbouw en visserij - verboden levende dieren, behorende tot bij AMvB aangewezen bedreigde uitheemse diersoorten, onder zich te hebben, te koop aan te bieden, te verkopen of af te leveren..De Vogelwet 1936 bevat onder meer een verbod beschermde vogels onder zich te hebben.

Artikel 2.4.18 Loslopend vee en pluimvee

Dit verbod dient mede de verkeersveiligheid.

Een verbod tot het los laten lopen van honden, dat mede de verkeersveiligheid dient, is opgenomen in artikel 2.4.16.

Ten slotte zij nog gewezen op artikel 458 van het Wetboek van Strafrecht. Daarin wordt degene die, zonder daartoe gerechtigd te zijn, zijn niet-uitvliegend pluimveegedierte laat lopen in tuinen of op enige grond die bezaaid, bepoot of beplant is, met straf bedreigd.

Artikel 2.4.19 Aanstootgevende sportvisserij

Met dit artikel kan de aanstootgevende sportvisserij worden tegengegaan. Onder dit artikel valt het zogenaamde Ralleyvissen of ook wel de Groningse Vismethode genoemd. Bij deze "tak van sport" is het de bedoeling dat er zoveel mogelijk kilo's vis wordt gevangen. De vis wordt in een plastic zak gestopt en na afloop vaak op de vislocatie achter gelaten.

Dit artikel is in de APV opgenomen naar aanleiding van raadsragen. Burgemeester en wethouders wijzen de stadsgrachten en het Zwolle-IJsselkanaal aan waar het sportvissen alleen is toegestaan wanneer de vis direct en levend wordt teruggezet. Voor het overige viswater binnen de gemeente Zwolle is een vergunning vereist van de hengelsportvereniging "De Hengelsport Zwolle". Deze vereniging controleert haar eigen viswater. Het ralleyvissen gebeurt of zonder vergunning van deze vereniging of in strijd met de vergunningvoorschriften.

Het verbod geldt niet voor leden van "de Hengelsport" die vissen op maximaal twee snoekbaarzen in de aangewezen wateren.

Afdeling 5 Bepalingen ter bestrijding van heling van goederen

Algemeen

De misdrijven heling en diefstal hangen nauw met elkaar samen. Diefstal wordt namelijk in vele gevallen vooral door heling aantrekkelijk gemaakt.

Uit een oogpunt van diefstalpreventie en van misdadbestrijding in het algemeen is het aanpakken van de heling dan ook een voorname eis.

Het Wetboek van Strafrecht (Sr.) bevat enkele bepalingen die op de bestrijding van heling het oog

hebben. Dat zijn de artikelen 416, 417, 417bis, 417ter, 437, 437bis, 437ter en 437quater.

Artikel 2.5.1 Begripsomschrijvingen

a handelaar

Voor de omschrijving van het begrip 'handelaar' verwijst artikel 437, lid 1, Sr. naar de algemene maatregel van bestuur op grond van dit artikel.

Artikel 1 van dit besluit noemt als handelaren hier bedoeld: opkopers en handelaren in gebruikte en ongeregelde goederen, platina, goud, zilver, edelstenen, uurwerken, kunstvoorwerpen, auto's, motorfietsen, bromfietsen, fietsen, foto-, film-, radio-, en videoapparatuur en apparatuur voor automatische registratie. De handelaren in antiek en curiosa zijn tevens handelaren in gebruikte en ongeregelde goederen, zodat zij niet apart behoeven te worden vermeld.

b verkoopregister

De wet verplicht tot het aantekening houden van gebruikte en ongeregelde goederen. In de Memorie van Toelichting wordt hiervan gezegd dat de administratieplicht alleen zinvol is als het om dit soort goederen gaat, omdat dan de kans bestaat dat zij van misdrijf afkomstig zijn. Bij goederen die worden verkregen langs de gewone handelskanalen is dit risico niet of nauwelijks aanwezig. Gelet op deze toelichting zal een administratieplicht voor het overdragen van de hierbedoelde goederen eveneens alleen zinvol zijn als het om gebruikte of ongeregelde goederen gaat.

Evenals het inkoopregister dient het verkoopregister doorlopend te zijn.

Een doorlopend register is een register waarin de aantekeningen waarvoor het bestemd is achtereenvolgens naar tijdsorden worden ingeschreven met uitsluiting van de mogelijkheid van latere inschrijvingen.

Een register waarin een aantal bladzijden ontbreekt, is geen doorlopend register.

Het register mag geen onregelmatigheden en gapingen vertonen. Ook degene die wel een register houdt maar de inschrijvingen niet naar tijdsorde (chronologisch) invult, houdt geen doorlopend register.

Artikel 2 van de algemene maatregel van bestuur op grond van artikel 437 Sr. bepaalt de wijze waarop van de bedoelde handelingen aantekeningen moet worden gehouden.

Artikel 2.5.2 Verplichtingen met betrekking tot het verkoopregister

De in dit artikel opgenomen verplichtingen met betrekking tot het verkoopregister vinden hun basis in artikel 2 van de algemene maatregel van bestuur op grond van artikel 437 Sr. Hoewel dit artikel in principe is opgesteld voor het inkoopregister is het voor de duidelijkheid en voor het overzicht gewenst voor het verkoopregister bij dit artikel aansluiting te zoeken. Dit artikel bepaalt dat de registerplichtige handelaar een doorlopend en een door of namens de burgemeester gewaarmerkt register houdt en daarin onverwijld de vereiste gegevens vermeldt.

De burgemeester is bevoegd vrijstelling te verlenen van deze verplichting.

Artikel 2.5.3 Voorschriften als bedoeld in artikel 437 ter, eerste lid, van het Wetboek van Strafrecht

Deze bepaling, die is gebaseerd op artikel 437ter, eerste lid, Sr., bevat voorschriften die in het algemeen het gevaar voor heling beogen te voorkomen.

Artikel 2.5.4 Vervreemding van door opkoop verkregen goederen

Bij een regeling tot effectieve helingbestrijding mag een bepaling betreffende de vervreemding van door opkoop verkregen goederen niet ontbreken.

Een dergelijke bepaling sluit nauw aan op het bepaalde in artikel 437, eerste lid, onder d en f.

In dit artikel is gekozen voor een termijn van drie dagen, zodat de handel van de handelaren niet al te zeer belemmerd wordt.

Artikel 2.5.5 Handel in horecabedrijf

Het is bekend dat in sommige cafés regelmatig gestolen goed verhandeld wordt.

Dit artikel sluit aan op het in artikel 11 van de Drank- en Horecawet neergelegde verbod tot het uitoefenen van de kleinhandel in andere goederen dan drank. Dit laatste verbod ziet slechts op verkoophandelingen.

In dit artikel is een uitzondering opgenomen ten aanzien van openbare verkopen en veilingen.

Omdat artikel 2.4.6 een verbod bevat voor de houder van een horecabedrijf, kan dit artikel niet worden gebaseerd op artikel 437ter Sr. of art. 437, sub 2, Sr. Artikel 2.4.6 is vastgesteld op basis van artikel 149 Gemeentewet. De strafsanctie is gebaseerd op artikel 154 Gemeentewet.

Afdeling 6 Vuurwerk

Artikel 2.6.1 Begripsomschrijving

Voor de omschrijving van het begrip consumentenvuurwerk is aansluiting gezocht bij de omschrijving daarvan in het Vuurwerkbesluit

Artikel 2.6.2 Consumentenvuurwerk

Op basis van dit artikel kan het college aan een bedrijf of nevenbedrijf een vergunning verlenen voor het verkopen van consumentenvuurwerk tijdens de door het Vuurwerkbesluit aangewezen verkoopdagen.

Algemene weigeringsgronden zijn bijvoorbeeld het belang van de handhaving van de openbare orde waaronder overlast kan worden begrepen, als het om de bescherming van de kwetsbare medemens gaat of het belang van de volksgezondheid die door overlast dreigt te worden aangetast. De vergunning kan daarom worden geweigerd als het verkooppunt zich bevindt in de nabijheid van ziekenhuizen, bejaardentehuizen en dierenasiels. In het laatste geval is er sprake van handhaving van de openbare orde, waaronder de bescherming van dieren valt. Aan de verkoopvergunning kunnen voorschriften worden verbonden, indien dit nodig is wegens dwingende redenen van algemeen belang. Dit zijn de openbare orde, de openbare veiligheid, de volksgezondheid en het milieu.

Artikel 2.6.3 Bezigen van consumentenvuurwerk tijdens de jaarwisseling

In het Besluit is bepaald dat het verboden is om vuurwerk af te steken op een ander tijdstip dan tussen 31 december 10.00 uur en 1 januari 02.00 uur van het daarop volgende jaar. Het afsteken van vuurwerk wordt op dit tijdstip toelaatbaar geacht vanwege de koppeling van het vuurwerkgebruik aan de feestelijkheden rond de jaarwisseling. Toch kunnen er, ondanks dat dit alleen op oudejaarsdag is toegelaten, plaatsen zijn waar het afsteken van vuurwerk te allen tijde niet toelaatbaar moet worden geacht (bijvoorbeeld bij ziekenhuizen, bejaardentehuizen, huizen met rieten daken, in winkelstraten, bij dierenasiels, enz.). Dit artikel geeft het college de bevoegdheid om plaatsen aan te wijzen waar het afsteken van vuurwerk altijd verboden is.

Het tweede lid maakt het mogelijk om op te treden tegen het bezigen van vuurwerk in bijvoorbeeld een promenade, een passage, een portiek of een volksverzameling.

Afdeling 7 Drugsoverlast

Vanuit de openbare orde optiek gezien draagt het gebruik van met name harddrugs en de daarbij behorende randverschijnselen in aanzienlijke mate bij aan de ongewenste verloedering van de stad. Helaas is groepsvorming van gebruikers en handelaren een in frequentie, ernst en omvang variërend verschijnsel op de openbare weg geworden. De overlast op de Melkmarkt heeft momenteel de aandacht. Maar ook elders in de stad kan overlast van drugsgebruikers en drugshandelaars plaatsvinden. Ook wordt overlast ondervonden van het roken van softdrugs in de openbare ruimte. Groepsvorming van drugsgebruikers en –handelaren behoeft op zich geen acuut gevaar op te leveren voor de woon- en leefomgeving en voor voorbijgangers. Zeker is wel dat deze groepsvorming bij passanten sterke gevoelens van onbehagen en onveiligheid en dus overlast oproept. Voor het gemeentebestuur is er dan een taak iets te doen aan de overlastgevendende aspecten van gebruik van en handel in drugs. Daartoe is in de Apv Zwolle een aantal bepalingen specifiek gericht op drugsoverlast opgenomen. De hieronder genoemde bepalingen vormen een aanvulling op al bestaande bepalingen in de Apv inzake samscholing (artikel 2.1.1.1), Verwijderingsbevel (artikel 2.1.1.2), hinderlijk gedrag op of aan de openbare weg (artikel 2.4.6), hinderlijk drankgebruik (artikel 2.4.7), hinderlijke gedrag bij of in gebouwen (artikel 2.4.8), gedrag in voor publiek toegankelijke ruimten (artikel 2.4.9) en wapenverbod (artikel 2.1.6.6a).

Tot slot zijn er twee bepalingen toegevoegd waarbij het verboden is een woning of ander pand, dat door de burgemeester wegens drugsoverlast is gesloten, te betreden.

In de voorgestelde artikelen wordt geen onderscheid gemaakt tussen harddrugs (artikel 2 van de Opiumwet) en softdrugs (artikel 3 van de Opiumwet).

Artikel 2.7.1 Drugshandel op straat

Dit artikel is opgenomen om de overlast op straat tegen te gaan. De (straat)handel in drugs heeft in Zwolle geleid tot een verstoring van de openbare orde. Om daartegen op te treden is het noodzakelijk in de APV een bepaling op te nemen, die tot doel heeft het voorkomen van de aantasting van de openbare orde en van strafbare feiten. De straathandel in soft- en harddrugs moet worden bestreden. Dergelijke handel is immers een gevaar voor de beoogde scheiding van de drugsmarkten. Naast deze bepaling is artikel 2.1.2.2 (verwijderingsbevel) en artikel 2.1.1.1 (samenscholingsverbod) van belang ter voorkoming van overlast veroorzaakt door de handel in drugs.

Artikel 2.7.2 Verzameling van personen in verband met drugs

Dit artikel biedt een instrument in de strijd tegen de overlast, die wordt veroorzaakt door het op geregelde tijdstippen en op bepaalde plaatsen of routes aanbieden en aannemen van verdovende middelen. In dit artikel zijn zowel de aanbieders als de aannemers en de bemiddelaars (drugrunners) strafbaar. Verder is het artikel zo geredigeerd dat het er niet toe doet, of privaatrechtelijk sprake is van koop of verkoop, schenking en dergelijke. Het kennelijke doel kan blijken uit ervaringsfeiten en concrete omstandigheden, zoals het aanspreken van voorbijgangers, het waarnemen van transacties, het ruziën tussen aanbieders en afnemers, en dergelijke. De burgemeester heeft de Melkmarkt, Tijnspassage en Steenstraat aangewezen als gebied waar het verboden is op of aan de weg aan een verzameling van meer dan vier personen deel te nemen.

Artikel 2.7.3 Openlijk drugsgebruik

Vele drugsgebruikers gebruiken hun drugs, of treffen daartoe voorbereidingen, in het openbaar. Dit veroorzaakt veel gevoelens van onbehagen en onveiligheid bij het publiek. Op basis van dit artikel kan de politie overgaan tot aanhouding van de betrokken gebruikers of deze van bepaalde plekken wegsturen. Ook kan de politie de voorwerpen waarmee de overtreding wordt gepleegd (hulpmiddelen, drugs) strafrechtelijk in beslag nemen.

Artikel 2.7.4 Weggooien van spuiten en dergelijke

Dit artikel verbiedt het zich ontdoen van attributen die bij gebruik van (hard) drugs worden gehanteerd. Aangezien deze attributen in deze tijd veelal gevaarvolle objecten zijn is een algemeen verbod gesteld om deze op of aan de openbare weg achter te laten. Ook het weggooien van deze attributen in afvalbakken is niet toegestaan vanwege de risico's voor mensen, die de bakken moeten legen. Spuiten dienen op de gebruikelijke wijze te worden ingeleverd.

Artikel 2.7.5 Verbod betreden gesloten woning

Dit artikel regelt het verbod tot het betreden van een ingevolge artikel 174a van de Gemeentewet gesloten woning. In de praktijk wordt een dergelijke woning verzegeld. Het verbreken van het zegel is een misdrijf ingevolge artikel 184 van het wetboek van Strafrecht. Door dit artikel wordt degene die het zegel niet verbroken heeft, maar toch in de woning aanwezig is strafbaar.

Artikel 2.7.6 Verbod betreden gesloten voor publiek toegankelijke inrichting

Dit artikel regelt het verbod tot het betreden van een ingevolge artikel 13 B van de Opiumwet gesloten voor publiek toegankelijke inrichting. In de praktijk wordt een dergelijke inrichting verzegeld. Het verbreken van het zegel is een misdrijf ingevolge artikel 184 van het wetboek van Strafrecht. Door dit artikel wordt degene die het zegel niet verbroken heeft, maar toch in de inrichting aanwezig is strafbaar.

Afdeling 8 Veiligheidsrisicogebieden

Artikel 2.8.1

Dit artikel is opgenomen om een gebied aan te kunnen wijzen als veiligheidsrisicogebied bij verstoring openbare orde door de aanwezigheid van wapens of /ernstige vrees voor het ontstaan daarvan.